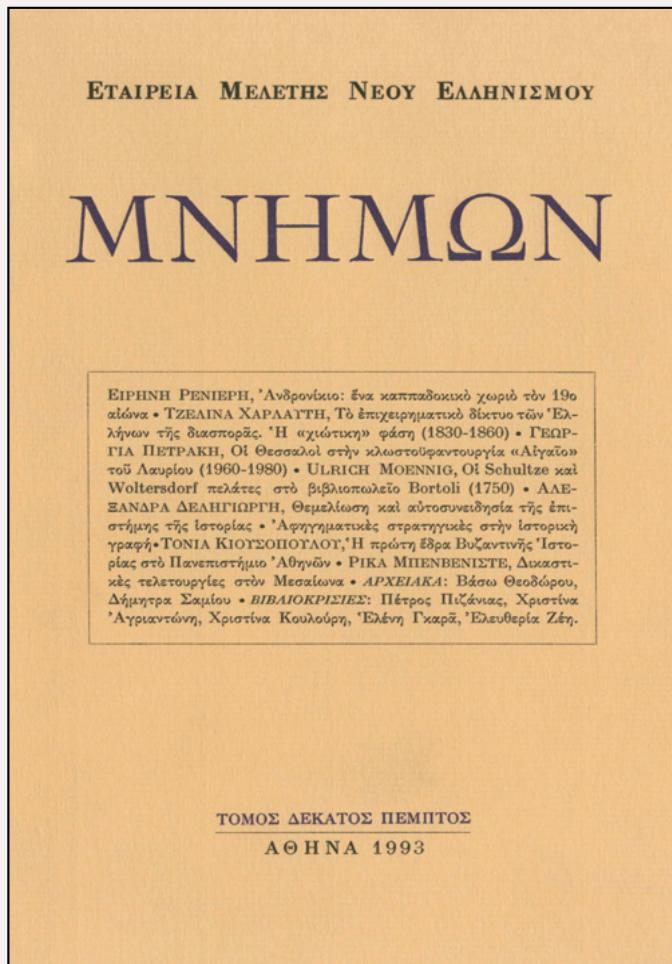

Μνήμων

Τομ. 15, 1993

Copyright © 1993

To cite this article:

MOENNIG, U. (1993). O S. SCHULTZE KAI O A. FR. WOLTERSDORF ΠΕΛΑΤΕΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΟΥ BORTOLI ΣΤΗ BENETIA (1750). ΜΕ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. *Μνήμων*, 15, 149-173. doi:<https://doi.org/10.12681/mnimon.322>

ULRICH MOENNIG

Ο Σ. SCHULTZE ΚΑΙ Ο Α. FR. WOLTERSDORF
ΠΕΛΑΤΕΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΟΥ BORTOLI
ΣΤΗ BENETIA (1750)
ΜΕ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. *Oι iεραποστολές των Stephan Schultze και των συνεργατών του σε ελληνικές υποθέσεις*

Στην Κεντρική Βιβλιοθήκη του Ιδρύματος Francke στη Χάλλη (Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek) βρίσκεται μια αρκετά ενημερωμένη, με τα μέτρα της εποχής, συλλογή νεοελληνικών παλαιότυπων βιβλίων του 18ου αιώνα. Η συλλογή αυτή συγχροτήθηκε, όπως προκύπτει από μια σχετική ανάλυση, σε δύο φάσεις, το 1705-1709 και το 1750. Η πρώτη φάση έχει σχέση με τις προσπάθειες των Ευσεβιστών, με πρωταγωνιστές τους Heinrich Wilhelm Ludolf και August Hermann Francke (τέλος του 17ου / αρχές του 18ου αιώνα), να ασκήσουν επιρροή στη ρωσική και στην ελληνική εκκλησία¹. Η δεύτερη φάση έχει σχέση με τις iεραποστολικές ενέργειες του

Η εργασία αυτή εκπονήθηκε στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος *Neograeca in Germania* που διεξάγεται υπό την εποπτεία του Hans Eideneier στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας και με χορηγό την Deutsche Forschungsgemeinschaft. Η απογραφή των παλαιότυπων στη Hauptbibliothek der Franckeschen Stiftungen έγινε τον Οκτώβριο του 1990, από κοινού με τον Hans Eideneier. Θα ήθελα και από αυτή τη θέση να ευχαριστήσω τις βιβλιοθηκαρίους καθώς και τον υπεύθυνο των αρχείου των Franckesche Stiftungen: η Rhea Zimmermann και η Anke Müller με βοηθούσαν πάντα με μεγάλη προθυμία στο να εντοπίσω τα νεοελληνικά παλαιότυπα της βιβλιοθήκης. Ο υπεύθυνος των αρχείου, Dr. Thomas Müller, με βοήθησε στο να κατανοήσω τα ιστορικά συμφραζόμενα. Όλες τις πληροφορίες για τα αντίτυπα νεοελληνικών εκδόσεων της *Typographia orientalis* που σώζονται στην Universitätsbibliothek Rostock οφείλω στην προθυμότατη βοήθεια της βιβλιοθηκαρίου Heike Tröger, την οποία ευχαριστώ θερμά και από τη θέση αυτή. Η Heike Tröger εποιμάζει βιβλιογραφία των εκδόσεων του Institutum iudaicum του Johann Heinrich Callenberg.

1. Βλ. σχετικά: Eduard Winter, *Halle als Ausgangspunkt der deutschen Russlandkunde im 18. Jahrhundert*, Beρολίνο 1953 [Deutsche Akademie der Wissenschaften zu

Johann Heinrich Callenberg (1694-1760)², ο οποίος τρεις φορές χρησιμοποίησε τον Stephan Schultze (6 Φεβ. 1714 - 13 Δεκ. 1776)³, τον σημαντικότερο συνεργάτη του και μετέπειτα διάδοχό του στη διεύθυνση του *Institutum iudaicum*⁴, σε αποστολές που αφορούσαν τους Έλληνες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το πρώτο ταξίδι έφερε το 1747-1748 τον Schultze, ο οποίος συνοδευόταν

Berlin. Veröffentlichungen des Instituts für Slawistik, 2] (βλ. *ιδιαίτερα τις σ. 33-36*). Eduard Winter, *Die Pflege der west- und südslavischen Sprachen in Halle im 18. Jahrhundert*, Βερολίνο 1954 [Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Veröffentlichungen des Instituts für Slawistik, 5] (βλ. *ιδιαίτερα τις σ. 147-160*). Joachim Tetzner, *H. W. Ludolf und Rußland*, Βερολίνο 1955 [Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Veröffentlichungen des Instituts für Slawistik, 6] (βλ. *ιδιαίτερα τις σ. 75-89* και πολλές από τις επιστολές που δημοσιεύονται στις σ. 97-143). Martin Kriebel, «Das pietistische Halle und das orthodoxe Patriarchat von Konstantinopel: 1700-1730», *Jahrbücher für Geschichte Osteuropas*, Neue Folge, 3 (1955) 50-70. Otto Podczeck, «Die Arbeit am Alten Testament in Halle zur Zeit des Pietismus — Das Collegium Orientale theologicum A. H. Franckes —», *Wissenschaftliche Zeitschrift. Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg. Gesellschafts- und Sprachwissenschaftliche Reihe*, 7, τεύχος 5 (1958) 1059-1078. Hermann Goltz, «Ecclesia universa. Bemerkungen über die Beziehungen H. W. Ludolfs zu Rußland und zu den orientalischen Kirchen (Ökumenische Beziehungen des August-Hermann-Francke-Kreises)», *Wissenschaftliche Zeitschrift. Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg. Gesellschafts- und Sprachwissenschaftliche Reihe*, 28, τεύχος 6 (1979) 19-37. Όσον αφορά τη ρωσική εκκλησία βλ. συνοπτικά: Konrad Onasch, *Grundzüge der russischen Kirchengeschichte*, Γκέτιγκεν 1967 [Die Kirche in ihrer Geschichte, 3.M.1], σ. 95-99. Για τους Ευσεβιστές της Χάλλης βλ.: Johannes Wallmann, *Der Pietismus*, Γκέτιγκεν 1990, [Die Kirche in ihrer Geschichte, 4.O.1)], σ. 59-79.

2. Βλ. σχετικά μ' αυτόν: *DBA / DBI*, 174, 273-291· 1426, 330-349 και Aring, *Christen und Juden*, 51-154 και σημειώσεις (σ. 335-355).

3. *DBA / DBI*, 1153, 198-199 και Aring, *Christen und Juden*, σ. 114-123 και σημειώσεις, σ. 345-346, όπου και η σχετική βιβλιογραφία. Για την ημερομηνία 6 Φεβρουαρίου βλ. *Leitungen des Höchsten*, τ. 5, σ. 17. Αποσπάσματα από τα *Leitungen des Höchsten* αναδημοσιεύτηκαν πρόσφατα: Editha Wolf-Crome, *Stephanus Schultz. Aus den Lebenserinnerungen. Leitungen des Höchsten nach seinem Rath auf den Reisen durch Europa, Asia und Africa*, Αμβούργο 1977.

4. Για σύντομη ενημέρωση παραθέτω τη σχετική παράγραφο από το λήμμα «Mission unter den Juden», στη *Realencyclopädie für protestantische Theologie und Kirche*, 3. verbesserte und vermehrte Auflage, 1896-1913, τ. XIII, ανατ. Γκρατς 1971, σ. 171-192: 178: «Στη Χάλλη ο καθ. Callenberg ίδρυσε το 1728 ἐνα Εβραϊκό Ινστιτούτο... Οι δύο πρώτοι ιεραπόστολοι αυτού του ινστιτούτου ήταν ο Widmann και ο Manitius, οι οποίοι στα χρόνια 1730-35 ταξίδευσαν στην Πολωνία, Βοημία (Böhmen), Γερμανία, Δανία και Αγγλία. Από το 1736 συνεργάστηκε μαζί τους ο πιο σημαντικός απ' όλους, ο Stephan Schulz, ο οποίος περιέγραψε τα ταξίδια του στην Ευρώπη και στην Ανατολή στο βιβλίο του «Die Leitungen des Höchsten nach seinem Rat», Χάλλη 1771-75, 5 τόμοι...».

από έναν «ευσεβή φοιτητή από το Königsberg... ονόματι Bennewitz»⁵, στην ουγγρική πόλη Petrovaradin, όπου έγιναν οι διαπραγματεύσεις με τον αθωνίτη αρχιμανδρίτη Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό σχετικά με την αποστολή ενός *Informator* από τη Χάλλη στο 'Αγιον Όρος⁶. Το 1749-50 ο Schultze μαζί με τον Albrecht Friedrich Woltersdorf (17 Αυγούστου 1730 - 12 Αυγούστου 1755)⁷ ταξίδεψε στη Βενετία και στη Ρώμη, με κύριο σκοπό να επισκεφτεί τους εκεί Εβραίους, αλλά και να δει τους Έλληνες στον 'Αγιο Γεώργιο και στον 'Αγιο Αθανάσιο⁸.

5. *Kurtze Nachricht*, σ. 26.

6. Αυτός ο informator (=καθηγητής) δεν είναι ο Siegmund Jakob Baumgarten, 1706-1757, αλλά ένας μαθητής του, του οποίου το όνομα δεν αναφέρεται στις πηγές που έχω εντοπίσει. Ο αθωνίτης μοναχός δεν είναι ο Θεόκλητος Πολυελδης. Αυτός που πρότεινε αυτές τις δύο ταυτίσεις είναι ο Ευλόγιος Κουρίλας Λαυριώτης στο άρθρο του «Θεόκλητος δ Πολυελδης καὶ τὸ λευκωμα αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ (ἐξ ἀνεκδότου κώδικος)». Ο Φιλελληνισμὸς τῶν Γερμανῶν», Θεολογία 3 (1932) 84-149, 4 (1933) 129-199, 5 (1934) 68-162: 4 (1933) 130 (από τον Κουρίλα αντλούν οι: 'Αλκης Αγγέλου, «Τὸ Χρονικὸ τῆς 'Αθωνιάδας», Νέα 'Εστία 37 (Δεκέμβριος 1963) 84-105: 91 και Gerhard Podskalsky, *Griechische Theologie in der Zeit der Türkeneherrschaft [1453-1821]*, Μόναχο 1988, σ. 336, υποσ. 1408). Όλοι παραπέμπουν στον Philipp Meyer, *Die Haupturkunden für die Geschichte der Athosklöster*, σ. 76, υποσ. 1, ο οποίος γράφει σωστά: «Μια ενδιαφέρουσα πληροφορία βρίσκεται στα Acta Historico-Ecclesiastica 1749, σ. 311. Σύμφωνα μ' αυτήν την πηγή, οι Αθωνίτες μοναχοί ζήτησαν από τον καθηγητή Baumgarten της Χάλλης "έναν επιδέξιο άνθρωπο, που θα τους δίδασκε θεολογία και φιλοσοφία" ...» (υπογράμμιση δική μου). Για το όνομα του Αθωνίτη και τον τόπο συνάντησης βλ. *Leitungen des Höchsten*, τ. 2, σ. 229. Στις βιβλιοθήκες του 'Αθω υπάρχουν χειρόγραφα του Ιωσήφ του Βατοπεδινού' βλ. τον κώδικα 1027 - Θ 165 της Μεγίστης Λαύρας, φφ. 211-231: *Máthēma eis tēn ágyian Zónηn psallómenov*, οι μὲν λόγοι κυρίον 'Ιωσήφ Βατοπαιδινοῦ... "Ἐτερον μάθημα eis tēn ágyian Zónηn λόγοι τοῦ κνδ 'Ιωσήφ...' (Σπυρίδων Λαυριώτης, Σωφρόνιος Ευστρατιάδης, *Catalogue of the Greek Manuscripts in the Library of the Laura on Mount Athos*, Καΐμπριτζ 1925, σ. 159).

7. Δεν υπάρχει λόγιμα γι' αυτόν στο DBA / DBI. Το έτος γεννήσεως προκύπτει από το *Leitungen des Höchsten*, τ. 1, Χάλλη 1771, σ. 58-59, όπου ο Schultze γράφει αναφερόμενος στο 1739: «Στο Βερολίνο επισκέφτηκα και τον Πρεσβύτερο του Αγίου Γεωργίου της Friederichsstadt, Woltersdorf, ο οποίος έδειξε πολύ ενδιαφέρον για το Εβραϊκό Ινστιτούτο. Ο Woltersdorf είχε έξι, γιούς... Με παρακαλεσαν να εξετάσω τα παιδιά αυτά και τους ερώτησα, εάν θα είχαν διάθεση να ταξίδεψουν. 'Ένας απ' αυτούς, περίπου εννιά χρονών, ο Albrecht Friedrich, απάντησε: «γιατί όχι; εάν το θέλει ο Θεός». Αυτός είναι εκείνος, που 10 χρόνια αργότερα έγινε ο συνοδοιπόρος μου και που τον ενταφίασα με μεγάλη λύπη στην Πτολεμαΐδα στη χώρα Καναάν· ο Woltersdorf υπηρέτησε το Ινστιτούτο εφτά χρόνια...». Για το θάνατο του Woltersdorf το 1755: *Leitungen des Höchsten*, τ. 5, Χάλλη 1775, σ. 402-406.

8. Ως πηγή γι' αυτά τα δύο ταξίδια χρησιμοποιήσα τα *Reisegeschäfte* του Callenberg· ο Callenberg σταχυολογεί από τα ημερολόγια των συνεργατών του, προσθέτοντας όμως και διάφορα δικά του σχόλια.— Το Institutum iudaicum εξέδιδε σε γρήγορο ρυθμό τα ημερολόγια των συνεργατών του, μεταξύ αυτών και τα *Reisegeschäfte* και το *Einige Fürsorge*. Έως τώρα μπόρεσα να εντοπίσω αντίτυπο μόνο του πρώτου τόμου των *Reise-*

«Nun wurde von Seiten des Herrn D. Callenbergs als auch von mir mit allem Ernst auf die Morgenländische Reise gedacht. Ich und mein Gefährte übten uns daher in denen darzu nöthigen Sprachen, als: Arabisch, Türkisch, Armenisch und Neugriechisch» [«Τώρα σκεφτήκαμε, ο κύριος Callenberg και εγώ, το ενδεχόμενο ενός ταξίδιου στην Ανατολή. Εγώ και ο συνοδοιπόρος μου, λοιπόν, αρχίσαμε να εξασκούμαστε στις απαιτούμενες γλώσσες, όπως είναι: η αραβική, η τουρκική, η αρμενική και η νεοελληνική»], θα γράψει ο Stephan Schultze το 1765 (*Kurtze Nachricht*, σ. 28). Το Μάιο του 1752 ο Schultze και ο Woltersdorf ξεκινήσαν ένα ταξίδι προς την Ανατολή και κυρίως προς τα παραδοσιακά κέντρα της ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Μετά το θάνατο του Woltersdorf το 1755 στην Πτολεμαΐδα, ο Schultze το 1756 επέστρεψε μόνος του στη Χάλλη⁹.

Από το ταξίδι τους στη Βενετία οι δύο «περιοδεύοντες συνεργάτες» του Εβραϊκού Ινστιτούτου έφεραν ολόκληρη συλλογή νεοελληνικών βιβλίων, που θα τους βοηθούσαν στην εξάσκηση των νέων ελληνικών. Όταν ο Schultze πέθανε το 1776, ένα μέρος των βιβλίων αυτών πουλήθηκε σε δημοπρασία μαζί με την υπόλοιπη βιβλιοθήκη του. Ένα άλλο μέρος φιλοξενήθηκε στη βιβλιοθήκη του Institutum iudaicum, η οποία ενσωματώθηκε το 1791/1792 —όταν το Institutum διέκοψε τη λειτουργία του— στην βιβλιοθήκη του Ορφανοτροφείου, τη σημερινή Hauptbibliothek. Μερικά από τα βιβλία της βιβλιοθήκης του Institutum υποθέτω ότι ανήκαν στην προσωπική συλλογή του Woltersdorf.

Στο εξής θα μας απασχολήσουν τα βιβλία που αγόρασαν οι «περιοδεύοντες συνεργάτες» του Εβραϊκού Ινστιτούτου από το κατάστημα του Bortoli το 1750 στη Βενετία. Για την αγορά αυτή υπάρχουν στοιχεία, κυρίως στο βιβλίο *Reisegeschäfte* του Callenberg. Παραθέτω τα όσα γράφονται στα *Reisegeschäfte*¹⁰ σχετικά με την επίσκεψη των Schultze και Woltersdorf στο βιβλιοπωλείο του Bortoli:

geschäfte δεν είναι γνωστό, αν τυπώθηκαν και άλλοι τόμοι. Του *Einige Fürsorge* έως τώρα μου είναι γνωστό αντίτυπο μόνο του δεύτερου τόμου, στον οποίον ο Callenberg αναφέρεται στις ενέργειες του Institutum σχετικά με τους ορθόδοξους Χριστιανούς της Οθωμανικής αυτοκρατορίας του έτους 1748.— Για το αρχείο του Institutum, που σώζεται μερικώς στο αρχείο του Ιδρύματος Francke, πβ. τις πληροφορίες που δίνουν ο Otto Podczeck, «Das Callenbergsche Institutum Judaicum 1728-1791. Notizen zu einer erforderlichen Studienarbeit», *Lutherische Rundschau* 1963, σ. 542 εξ. και ο Aring, *Christen und Juden*, 51-154 και σημειώσεις (σ. 335-355).

9. Το υλικό για το μεγάλο ταξίδι στην Ανατολή είναι προσττό στους τόμους 4 και 5 των *Leitungen des Höchsten*, Χάλλη 1774 και 1775.

10. Στα *Leitungen des Höchsten* (τ. 3, Χάλλη 1773) ο Schultze γράφει μόνο για την επίσκεψή του στο Φλαγγίνειο και στον Άγιο Γεώργιο των Ελλήνων, όχι όμως για την αγορά ελληνικών βιβλίων στου Bortoli. Υποθέτω, ότι ο τρίτος τόμος του *Einige Fürsorge* παρουσιάζει περισσότερες λεπτομέρειες.

Κεφάλαιο 17, § 1, 26 Ιανουαρίου 1750 (πηγή: το ημερολόγιο του Stephan Schultze):

«In Venedig ging ich zu dem Antonio Bortoli, welcher die griechische Druckerey in seinem Hause hat; und theils in der Neuen theils in der Altgriechischen Sprache manches Buch gedruckt und verlegt hat».

[«Στη Βενετία πήγα στο κατάστημα του Antonio Bortoli, ο οποίος έχει το ελληνικό τυπογραφείο· έχει τυπώσει και εκδόσει πολλά βιβλία τόσο στα νέα θέματα όσο και στα αρχαία ελληνικά】.

Κεφάλαιο 20, § 3, 8 Αυγούστου 1750 (πηγή: Callenberg):

«Am 8. des Augustmonats bekam von eben demselben ein Exemplar des grichischen Psalters, welcher im Jahr 1749. zu Venedig für die Grichen gedruckt war; desgleichen ein in diesem (1750ten)¹¹ Jahr eben daselbst herausgegebenes Verzeichnis der in dasiger grichischen Druckerey von Antonio Bortolis gedrukten Grichischen Bücher. Der angeführten Bücher sind hundert acht und zwanzig. Das erste hieß Heil der Sünder. Es sind ferner folgende unter den alzukurtz benannten Büchern: das Leben des heil. Benedicti, und des Czars Demetrii; das Geschlecht und die Veranstaltung Petri des Kaysers von gantz Rußland; eine Erklärung über das Evangelium Marci aus allen alten Kirchenvätern; (des Thomae von Kem-pis Werkgen) von der Nachfolge Christi, ein Auszug aus den Schriften des Ephraim Syri; Reden über das heilsame Leiden (Christi;) des Rollins alte Welthistorie in etlichen Bänden; und die Geschichte des Alten und Neuen Testaments mit Bildern. Sonsten sind, leider! auch Romänen und Tragödien mit angeführt».

[«Στις 8 Αυγούστου μου έφερε ο ίδιος [δηλ. ο Schultze] ένα αντίτυπο του ελληνικού Ψαλτηρίου¹², που είχε τυπωθεί το 1749 στη Βενετία για τους Έλληνες. Επίσης, μου έφερε έναν φετινό κατάλογο (δηλ. του 1750) που είχε τυπωθεί και αυτός στη Βενετία και που περιελάμβανε ελληνικά βιβλία που είχαν τυπωθεί στο ελληνικό τυπογραφείο του Antonio Bortoli στη Βενετία. Αναγράφονται 128 βιβλία. Το πρώτο ονομάζεται ‘Αμαρτωλῶν Σωτηρία. Ανάμεσα στους τίτλους, που παρατίθενται δυστυχώς με πολλή συντομία, περιλαμβάνονται και οι εξής: οι Βίοι του Αγίου Βενεδίκτου καθώς και του τσάρου Δημητρίου. Γένος, ήθος, κίνδυνοι και κατορθώματα Πέτρου τοῦ Πρώτου, αντοκράτορος πάσης ‘Ρωσίας· μια εξήγηση του κατά Μάρκου Ευαγγελίου από τους παλαιούς Πατέρες της Εκκλησίας· (το έργο του Θωμά a Kempis) Περὶ μι-

11. Παρενθέσεις του Callenberg.

12. Οι τίτλοι που παραθέτεται ο Callenberg σε κατά λέξιν μετάφραση έχουν τυπωθεί εδώ με πλάγια στοιχεία.

μήσεως Χριστοῦ, μια επιλογή από το έργο του Εφραίμ του Σύρου· Λόγοι για το ψυχοσωτήριον πάθος (του Χριστού)· η *Παλαιὰ ἴστορία* του Rollin σε πολλούς τόμους· η *'Ιστορία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης με εικόνες· αναφέρονται, δυστυχώς! καὶ μυθιστορήματα καὶ τραγωδίες'*].

Κεφάλαιο 20, § 3, 7 Οκτωβρίου 1750 (Callenberg):

«Am 7. des Wintermonats wurden mir vom ersten Mitarbeiter drey Bücher zugestellt; ein neugrachisches... aus Venedig: (es) enthielt einen Auszug aus den Schriften des Ephrem Syri, nebst verschiedenen Lebensbeschreibungen der Heiligen. Die Uebersetzung rührrete her vom Hierotheo, einem Mönch aus Iberien; die Kosten zur Herausgabe waren gereichert worden von Dionysio aus der Insul Paros, Prior des Klosters der Iberier des heiligen Berges Atho; den Druck hatte zu Venedig im Jahr 1721. bewerkstelligt Antonios Bortoli.» [σε υποσημείωση: «in 4. S. 407»]. [«Στις 7 Οκτωβρίου ο πρώτος συνεργάτης [δηλ. ο Stephan Schultze] μου έφερε τρία βιβλία· ένα από αυτά είναι στα νέα ελληνικά... από τη Βενετία· περιέχε μια επιλογή από τα έργα του Εφραίμ του Σύρου και διάφορους βίους αγίων. Μεταφραστής είναι ένας Ιερόθεος, μοναχός από την Ιβηρία· τα έξοδα της έκδοσης είχαν χορηγηθεί από το Διονύσιο τον Πάριο, ηγούμενο της Μονής των Ιβήρων του Αγίου Όρους στον Αθώ· το βιβλίο έχει τυπωθεί το 1721 στο τυπογραφείο του Antonio Bortoli στη Βενετία» (σε υποσημείωση: «σε σχήμα τέταρτο. σ. 407»)]¹³.

2. Ο βιβλιοκατάλογος του Σάρον / Bortoli του 1750

Δυστυχώς, ο κατάλογος του 1750, που έφεραν ο Schultze και ο Woltersdorf από τη Βενετία, δεν σώζεται ούτε στις βιβλιοθήκες, ούτε στο αρχείο του Ιδρύματος Francke. Σημαντική είναι όμως η πληροφορία ότι αναγράφονταν στον κατάλογο αυτόν 128 τίτλοι. Στην παράγραφο που ακολουθεί θα προσπαθήσω να αξιολογήσω τις πληροφορίες που δίνει ο Callenberg για τον κατάλογο αυτόν:

1. *Heil der Sünder*: Πρόκειται για την Άμαρτωλῶν Σωτηρία του Αγαπίου Λάνδου. Εδώ γίνεται λόγος προφανώς για την έκδοση του 1740 (Παπαδόπουλος, EB, Α': 245, αρ. 3314), που τυπώθηκε με το σήμα του Σάρου. Αντίτυπο αυτής της έκδοσης υπήρχε στη βιβλιοθήκη του Schultze.

13. Πβ. τον αυθεντικό τίτλο της έκδοσης: «ΛΟΓΟΙ, ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ. Εἰς ἀπλῆν φράσιν μεταγλωττισθέντες ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ ΤΙΝΩΝ, Μεταφρασθέντες καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, Εἰς ὡφέλειαν τῶν Εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ΠΑΡ' ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΙΒΗΡΙΤΟΥ. Καὶ νῦν τὸ πρῶτον Τύποις ἐκδοθέντες Ἀναλώμασι ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΚ ΝΗΣΟΥ ΠΑΡΟΥ, Τοῦ Πανοσιωτάτου Προηγουμένου τῆς Ἱερᾶς καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τῶν Ιβήρων, τῆς κατὰ τὸ Ἀγιώνυμον "Ορος τοῦ Αθώ κειμένης..."» (Legrand, BH, 18ος αι., Α', σ. 167).

2. *Leben des heil. Benedicti*: Gregorius I., *Vita latinograeca s.p. Benedicti*, Βενετία (Bortoli) 1723. Παπαδόπουλος, EB, A': 192, αρ. 2561.
3. *und des Czars Demetrii*: Πρόκειται για το έργο του Ματθαίου Πολίτη, *Bίος Δημητρίου*, Βενετία (Giuliani) 1682. Παπαδόπουλος, EB, A': 365, αρ. 4894*. Πβ. παρακάτω, Παράρτημα Α', Προσθήκη 1.
4. *das Geschlecht und die Veranstaltung Petri des Kaysers von ganz Rußland*: Αθανασίου Σκιαδά, *Γένος, ἥθος, κίνδυνοι καὶ κατοχθόνια Πέτρου τοῦ Πρώτου, αὐτοκράτορος πάσης Ῥωσίας*, Βενετία (Bortoli) 1737. Παπαδόπουλος, EB, A': 397, αρ. 5278.
5. *eine Erklärung über das Evangelium Marci aus allen alten Kirchenvätern*: Δε μπόρεσα να ταυτίσω τον τίτλο αυτόν.
6. (*des Thomaes von Kempis Werken*) *von der Nachfolge Christi*: Ἐρμηνεῖαι εὐσεβεῖς περὶ μυμήσεως Χριστοῦ, Βενετία (Bortoli) 1748. Παπαδόπουλος, EB, A': 424, αρ. 5628.
7. *Auszug aus den Schriften des Ephraim Syri*: Εφραίμ του Σύρου, Λόγοι καὶ παρανέσεις, Βενετία (Bortoli) 1721. Παπαδόπουλος, EB, A': 159, αρ. 2137. Σύμφωνα με τον Callenberg, οι δύο «περιοδεύοντες συνεργάτες» έφεραν αντίτυπο της έκδοσης αυτής στη Χάλλη (στη Hauptbibliothek σώζεται σήμερα ένα αντίτυπο της έκδοσης που πρόρχεται από τη βιβλιοθήκη του Εβραϊκού Ινστιτούτου ταξινομικός αριθμός: 130 C 4. Πρέπει να υπήρχε και δεύτερο αντίτυπο με ταξινομικό αριθμό 131 D 1, το οποίο δύναται σώζεται σήμερα).
8. *Reden über das heilsame Leiden (Christi)*: Αθανασίου Βαρούχα, Λόγοι ψυχωφελεῖς, Βενετία (Σάρος) 1747. Παπαδόπουλος, EB, A': 72, αρ. 951.
9. *Rollins alte Welthistorie in etlichen Bänden*: Charles Rollin, *Παλαιὰ ἱστορία... εἰς τόμους δέκα καὶ ἔξι...*, Βενετία (Bortoli) 1750. Παπαδόπουλος, EB, A': 388, αρ. 5164.
10. *die Geschichte des Alten + Neuen Testaments mit Bildern*: Αντωνίου Κατηφόρου (μεταφρ.), *Ιστορία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης μὲ εἰκόνες πασῶν τῶν ὑποθέσεων χαλκογραφιάς, καὶ μὲ ἐξήγησες ἐβγαλμένες ἀπὸ τοὺς Ἅγιους Πατέρας...*, Βενετία (Giovanni Battista Albrizzi) 1737. Παπαδόπουλος, EB, A': 203, αρ. 2732¹⁴.
11. *Romänen und Tragödien*: Ο Callenberg εννοεί τίτλους όπως τον *Ἰμπέριο*, τον *Ἀθέσθη*, τον *Ρὲ τῆς Σκότσιας* κλπ., που φέρουν τη λέξη «Ιστορία» στον τίτλο. Η λέξη «Τραγωδία» απαντούσε μόνο στον τίτλο της *Ἐρωφίλης* του Γεωργίου Χορτάτση.

Οι λεπτομερείς σημειώσεις του Callenberg είναι ενδιαφέρουσες, γιατί οι γνώσεις μας για τους βιβλιοκαταλόγους του πρώτου μισού του 18ου αιώνα είναι ακόμα πολύ ελλιπείς. Σώζονται οι δύο αυτοτελείς κατάλογοι, που τύπωσε

14. Τον τίτλο αυτόν παρουσιάζει ο Bortoli και στον πρόλογο της αυτοτελούς ανατύπωσης του παιδαγωγικού συγγράμματος του Charles Rollin, *Παραγγέλματα διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν*, Βενετία (Bortoli) 1752 (Λαδάς - Χατζηδήμος, EB, A': 71-73): «... διδω ἐλδησιν εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας, ὅτι εἰς τὴν τυπογραφίαν μου εὑρίσκονται κάποια βιβλία ὡφέλιμα..., ἀνάμεσα εἰς τὰ ὄποια τὰ πλέον ἐξαιρετα είναι τὰ ἀκόλουθα: ... Τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης αἱ Ιστορίαι, μὲ ἐξήγησες ἐβγαλμένες ἀπὸ τοὺς Ἅγιους Πατέρας, ἡ ὄποιας παρασταίνονται τὰ περιστατικὰ τῆς διηγήσεως...». Δεν υπάρχει αμφιβολία, λοιπόν, ότι ο Bortoli γύρω στα 1750 ή διαχινούσε την τυπωμένη από τον Albrizzi έκδοση του 1737 ή μια αβιβλιογράφητη ανατύπωσή της.

ο Bortoli υπό το σήμα του Σάρου στα 1712¹⁵ και 1720¹⁶. Στα χρόνια μετά το 1720 ήταν γνωστοί μερικοί επιλεκτικοί κατάλογοι των Σάρου / Bortoli, που είχαν τυπωθεί στα τελευταία φύλλα ορισμένων εκδόσεων¹⁷. Υπάρχει μια μαρτυρία για έναν αυτοτελή κατάλογο του Bortoli του 1755¹⁸. ο κατάλογος αυτός δεν σώζεται. Πολύ πιθανή είναι η άποψη του Ηλιού (*Προσθήκες*: 154-155), ότι τέτοιοι κατάλογοι κυκλοφορούσαν τακτικά και καταστράφηκαν, εφόσον δεν είχαν αρχειοθετηθεί.

Σχετικά με τον κατάλογο του 1750 διαθέτουμε τις εξής πρόσθετες πληροφορίες: ο Schultze και ο Woltersdorf επισκέπτονται το κατάστημα του Bortoli στις 26 Ιανουαρίου 1750. Ο κατάλογος του Bortoli υπήρχε, λοιπόν, ήδη από τον Ιανουάριο. Δεν αποκλείεται βεβαίως η *Histoire ancienne* να είχε ήδη τυπωθεί. Πιο πιθανή πάντως μου φαίνεται η άποψη ότι ο Bortoli περιέλαβε και τις υπό εκτύπωση εκδόσεις του οίκου του στον κατάλογο. Δεν αποκλείεται βέβαια, οι δυο ιεραπόστολοι να ξαναπεισέφτηκαν το βιβλιοπωλείο του Bortoli μετά την επιστροφή από τη Ρώμη το Μάιο του 1750. Σ' αυτήν την περίπτωση, όμως, θα περίμενε κανείς ένα σχετικό σχόλιο του Callenberg στα *Reisegeschäfte*¹⁹.

Μερικά βιβλία που έφεραν ο Schultze και ο Woltersdorf στη Χάλλη έχουν τυπωθεί αρκετά χρόνια πριν από το 1750: τα νεοελληνικά παλαιίτυπα της Χάλλης βεβαιώνουν ότι το 1750 κυκλοφορούσαν ακόμα αντίτυπα της έκδοσης του *Bίον Δημητρίου* του 1682 (βλ. την επόμενη παράγραφο). Ο τόμος *Λόγοι* και παρανέσεις Εφραίμ του Σύρου ήταν αντίτυπο της έκδοσης του 1721. Σ' αυτήν την έκδοση και όχι σε νεώτερη αβιβλιογράφητη αναφέρεται ο κατάλογος του 1750. Δύσκολα πουλιόταν επίσης η *Vita latinograeca s.p. Benedicti*, που μετά από 27 χρόνια κυκλοφορίας στο εμπόριο δεν είχε ακόμα εξαντληθεί.

15. Σχολιασμένη έκδοση: Μανούσακας, *Κατάλογος 1712*. Ο κατάλογος, ο οποίος ανατυπώνεται στο άρθρο του Μανούσακα από τη δεύτερη έκδοση της *Bibliotheca antiquaria* (Αμβούργο και Λιψία 1716) του Johann Albert Fabricius, συμπεριλαμβάνεται ήδη στην πρώτη έκδοση του έργου (Αμβούργο και Λιψία 1713· στις σ. 116-121), ο πρόλογος της οποίας χρονολογείται τον Απρίλιο του 1713.

16. Σχολιασμένη έκδοση: Ηλιού, *Προσθήκες*, σ. 143-155.

17. Βλ. σχετικά: Ηλιού, *Προσθήκες* (με βιβλιογραφία). Έκτοτε έχουν δημοσιευτεί: Πολίτης, *Βιβλιογραφικά*: Ηλιού, *Εκδόσεις*: Μανούσακας, *Κατάλογος 1712*. Βλ. και τον επιλεκτικό κατάλογο του 1745, που δημοσιεύω και σχολιάζω παρακάτω. Πθ. επίσης την *Εἰδησι τοῦ τυπογράφου* του 1752 (Λαδάς - Χατζηδήμος, *EB*, Α': 71-73).

18. Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 226, αρ. 3055*. με βάση τον Ηλιού, *Προσθήκες*: 324, αρ. 186.

19. Σχετικά με τη δεύτερη επίσκεψη, στα πλαίσια της οποίας οι δύο απεσταλμένοι έγιναν δεκτοί από το Γεώργιο Πατούσα στο Φλαγγίνειο και στον 'Άγιο Γεώργιο των Ελήνων, βλ. *Reisegeschäfte*, σ. 82-84.

3. Τα νεοελληνικά παλαίτυπα στα κατάλοιπα του Schultze

Μερικά από τα ελληνικά βιβλία που έφεραν ο Schultze και ο Woltersdorf από τη Βενετία, πέρασαν στην προσωπική βιβλιοθήκη του Schultze και πουλήθηκαν σε δημοπρασία το 1777, μετά το θάνατο του κατόχου τους. Για τους σκοπούς αυτής της δημοπρασίας τυπώθηκε ένας κατάλογος (*Verzeichnis*), στον οποίον αναγράφονται τα βιβλία που είχε ο Schultze στη βιβλιοθήκη του. Ανάμεσά τους βρίσκονταν οι εξής ελληνικοί τίτλοι:

In Quarto:

1. *Eliae Miniati, griechische Predigten*, 738 [*Verzeichnis*, σ. 10, αρ. 90]: Ηλία Μηνιάτη, Διδαχαὶ εἰς τὴν... Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, Βενετία (Bortoli) 1738· Παπαδόπουλος, EB, Α': 314, αρ. 4240.
2. *Αμαρτωλῶν σωτηρία παρὰ Ἀγαπίον μοναχὸν τοῦ κορητος*, 740 [*Verzeichnis*, σ. 20, αρ. 298]: Πρόκειται για την έκδοση της *Αμαρτωλῶν Σωτηρίας* του Αγαπίου Λάνδου, που κυκλοφόρησε το 1740 υπό το σήμα του Σάρου· η έκδοση αναγράφεται στον κατάλογο του 1750 (βλ. παραπάνω).
3. *Ai θειαί λειτουργιαί Βασιλείου, Χρυσοστομον, Γρηγοριον, und Nicolai Bulgari κατηγησις* [*Verzeichnis*, σ. 20, αρ. 299]: Πρόκειται για την έκδοση των Θειών λειτουργιῶν, που κυκλοφόρησε στη Βενετία το 1746 υπό το σήμα του Σάρου (Παπαδόπουλος, EB, Α': 260, αρ. 3535). Η *Ιερὰ κατῆχησις* του Νικολάου Βούλγαρη τυπώθηκε το 1750 στις εκδόσεις Bortoli (Παπαδόπουλος, EB, Α': 107, αρ. 1441).

In Octavo:

4. *Ἐργοτολογιον* [*Verzeichnis*, σ. 26, αρ. 144]: Πιθανόν να πρόκειται για την έκδοση του Bortoli, Βενετία 1746 (Παπαδόπουλος, EB, Α': 196, αρ. 2622).
5. *Ἐρμηνείαι εὐσεβεῖς τον βιβλίου περὶ μιμησεως χριστον* *'ENETIΗΣΙ 748. con licenza de Superiori* [*Verzeichnis*, σ. 28, αρ. 196]: Πρόκειται για την ελληνική μετάφραση του *De imitatione Christi* του Θωμά a Kempis, έκδοση Bortoli, Βενετία 1748· ο τίτλος αναγράφεται και στον κατάλογο του 1750.
6. 1) *Gregorii Nazianzeni Carmina selecta, Romae 690 / 2) Cyrilli Alexandrini liber de plantarum et animalium proprietate / 3) Bios Δημητρίου Βασιλεος* [*Verzeichnis*, σ. 34, αρ. 330]: Οι δύο εκδόσεις των Πατέρων της Εκκλησίας, που πιθανόν να τις έφερε ο Schultze από τη Ρώμη, είχαν συσταχωθεί με το *Bio Δημητρίου* του Ματθαίου Πολίτη. Στον κατάλογο των καταλοίπων του Schultze δεν αναγράφεται ο χρόνος έκδοσης. Εφόσον στη Hauptbibliothek βρίσκεται άλλο ένα αντίτυπο της έκδοσης του 1682, υποθέτω ότι και το προσωπικό αντίτυπο του Schultze ήταν από την παλαιά έκδοση του Giuliani, Βενετία 1682· και παρακάτω, Παράρτημα Α', 1.
7. *Ιστορικὴ μυστιαγογία Ἰωανν. Κονσταντ. μανυφορδατ. ηγεμονὶ ἡλδοβαχιας*, 750 [*Verzeichnis*, σ. 39, αρ. 467]: Πρόκειται για την *Ιστορικὴ μυστιαγογία* του Αντωνίου Στρατηγού, που κυκλοφόρησε το 1750 στο Bortoli σε πρώτη έκδοση και ήταν αφιερωμένη στον Ιωάννη Μαυροκορδάτο. Παπαδόπουλος, EB, Α': 407, αρ. 5417.
8. *Μαδαὶ συντομος δηηγησις περὶ φαρμακων τινων ενδοκιμων των εν τω ορφανοτροφ. διαπολομενων φαρμακων. Ἀλλη 752* [*Verzeichnis*, σ. 40, αρ. 476]. Πβ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 8.
9. *Ψαλτηριον τω Δαβιδ συν λεξικοις δνσι, γραμματικω και ιστορικω, Rom 742* [*Verzeichnis*, σ. 42, αρ. 550]: *Ψαλτήριον* αυτού του τύπου μ' αυτόν τον τίτλο ήταν γνω-

στό μόνο από την έκδοση της Σαλικάτης, Βενετία 1643 (Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 94, αρ. 1251). Ένα *Ψαλτήριον* μὲ λεξικόν αναγράφεται καὶ στον επιλεκτικό κατάλογο του Bortoli του 1745 (βλ. παρακάτω, § 5). Υπάρχει λοιπόν το ενδεχόμενο, ο Bortoli να διακινούσε το *Ψαλτήριον* της Ρώμης.

10. 1) *Ιστορία ὀρθαιοτητῆς βασιλεῶς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδονὸς.* / 2) *Δαμασκηνὸν στουδίουν συναθροισις ἐκ των παλαιῶν φιλοσοφῶν.* / 3) *Βιβλιον καλονμενον πιστις [Verzeichnis, σ. 43-44, αρ. 580]:* Ἀλέξανδρος: ἔκδοση Σάρου, Βενετία 1747· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 20, αρ. 216*. *Συνάθροισις Δαμασκηνού Στουδίτη:* βλ. καὶ παρακάτω, Παράρτημα Α', 5. *Πίστις:* πρόκειται για τὸ ἔργο του Νεκταρίου Τέρπου, που αναγράφεται καὶ στον επιλεκτικό κατάλογο του 1745, ἡ στην έκδοση του 1733 (Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 417, αρ. 5548) ἢ του 1750 (Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 417, αρ. 5549).

In Duodecimo:

11. 1) *Φυλακτήριον τῆς ψυχῆς.* / 2) *Ζητήματα διαφορα θεολογικα [Verzeichnis, σ. 60, αρ. 155]:* Φυλακτήριον: Βενετία (Bortoli) 1743· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 361, αρ. 4839*. Ο τίτλος είναι μόνο βιβλιογραφικά γνωστός· αντίτυπο της μοναδικής έκδοσης του 1743 δεν ἔχει επισημανθεί. Ζητήματα: βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 3.
12. *Aesopi opera graeca*, 710 [Verzeichnis, σ. 65, αρ. 65]: 'Ἐκδοση αβιβλιογράφητη.'

Schriften, welche theils nur in Papier gebunden, gröstentheils aber ungebunden sind.

In Octauo:

13. *Thomas a Kempis, 1stes, 3tes und 4tes Buch, Griechisch [Verzeichnis, σ. 71, αρ. 44]:* Πρόκειται για τὴν επανέκδοση σε τέσσερις τόμους (ανά βιβλίο) τῆς ελληνικής έκδοσης του 1746 (Βενετία [χωρὶς εκδοτικό οίκο (=Bortoli)], Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 424, 5627) του Johann Heinrich Callenberg (Χάλλη, *Typographia orientalis*) 1749 (Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 424, 5629*). Αντίτυπα του πρώτου καὶ του τετάρτου βιβλίου τῆς έκδοσης του 1749 υπάρχουν στην ΠΒ Rostock, με ταξινομικό αριθμό Fb 3440. 8 (δεύτερο αντίτυπο: Fc 4131) καὶ Fb 3440. 9· αντίτυπο του δευτέρου βιβλίου υπάρχει στο Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale/Verlagsbibliothek (ταξινομικός αριθμός: 2071), ενώ αντίτυπα του τρίτου βιβλίου εξακολουθούν να λανθάνουν²⁰.

4. Τα νεοελληνικά παλαίτυπα της Βιβλιοθήκης του *Institutum iudaicum*

Σε μια απογραφή των νεοελληνικών παλαίτυπων της Hauptbibliothek, που επιχειρήσαμε τον Οκτώβριο του 1990 από κοινού με τον Hans Eideneier, εντοπίσαμε και μια σειρά από νεοελληνικά ἔντυπα, συσταχωμένα σε τρεις σύμμικτους καὶ δυο αυτοτελείς τόμους. Οι τόμοι αυτοί προέρχονται από τη βιβλιοθήκη του *Institutum iudaicum*. Τεκμήριο γι' αυτή τη διαπίστωση είναι το γεγονός, ότι τα βιβλία αυτά αναγράφονται στον *Catalogus Instituti Judaici*, στον οποίον έχουν καταλογογραφηθεί οι πρώτοι τέτλοι των πέντε αυτών τόμων.

Τα περισσότερα νεοελληνικά αυτής της συλλογής έχουν σταχωθεί σε τρεις τόμους με τους ταξινομικούς αριθμούς 129 H 11, 131 F 14 καὶ 132 H 7· αυτοτελής είναι ο μικρού σχήματος τόμος *Ζητήματα διάφορα* (ταξινομικός αριθ-

20. Εποιμάζω ειδική μελέτη για τις ελληνικές εκδόσεις της *Typographia orientalis*.

μός: 131 H 15) και ο τόμος Λόγοι καὶ παρανέσεις του Εφραίμ του Σύρου (130 C 4). Στον *Catalogus Instituti Judaici* αναγράφεται και ένα δεύτερο αντίτυπο των Λόγων του Εφραίμ του Σύρου (*In Groß-Quart. 23./ Ephraim des Syrers λόγοι καὶ παρανέσεις / Venedig / 1721*). Ένας απαύτιστος βιβλιοθηκάριος προσέθεσε με μολύβι τον ταξινομικό αριθμό της Hauptbibliothek: 131 D 1. Ο τόμος αυτός σήμερα λανθάνει, σχετικό δελτίο της Hauptbibliothek δεν υπάρχει.

Από τους τόμους που έφερε, σύμφωνα με τα *Reisegeschäfte* του Callenberg, ο Schultze στη Χάλλη, μόνο ο τόμος Λόγοι καὶ παρανέσεις του Εφραίμ του Σύρου (130 C 4) σώζεται σήμερα στην Hauptbibliothek. Το *Ψαλτήριον* του 1749, που είναι πιθανόν αντίτυπο της έκδοσης του Σάρου (Παπαδόπουλος, EB, A': 96, αρ. 1282), ούτε σώζεται σήμερα στην Hauptbibliothek, ούτε αναγράφεται στον *Catalogus Instituti Judaici*. Στην Hauptbibliothek υπάρχει και μια άλλη έκδοση του Bortoli, ένα αντίτυπο του *Μεγάλου λεξικοῦ του Βαρίνου* (ταξινομικός αριθμός: 156 A 1), Βενετία (Bortoli) 1712 [Παπαδόπουλος, EB, A': 172, αρ. 2294]. Πιθανόν ο ογκώδης τόμος να μην έχει σχέση με το ταξίδι των Schultze και Woltersdorf στη Βενετία: δεν αναγράφεται πάντως στον *Catalogus Instituti Judaici*.

Στον τόμο με τον ταξινομικό αριθμό 129 H 11 υπάρχουν συσταχωμένες με τον αβιβλιογράφητο *Bίο Αἰσώπου / Πωρικολόγο* (Βενετία [Bortoli] 1742) και με την αβιβλιογράφητη *Βοσκοπούλα* (Βενετία [Σάρος] 1732) οι εξής εκδόσεις της Χάλλης: *Colloquium religiosissimum quod doctor telugicus cum quinque braminibus habet de Christo Salvatore Mundi* (Χάλλη 1747 [τελούγικά]), *Mores vitamque Christiano dignam delineantes regulae centum* (Χάλλη 1747 [τελούγικά]), ένας αβιβλιογράφητος *Πρόλογος περὶ ἀναγνώσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς, αψιμός* [= 1746], έκδοση της *Typographia orientalis* της Χάλλης²¹, καθώς και δύο άλλα ευσεβιστικά κείμενα στα τελουγικά, μεταφρασμένα από το Benjamin Schultze (*Via sive ordo salutis*, Halle 1746· *Catechismus telugicus minor*, Halle 1746).

Ας δούμε λοιπόν τα βιβλία, που έφεραν οι δύο συνεργάτες από τη Βενετία: Οι τόμοι δεν φέρουν κτητορικά σημειώματα. Ένα «W» στο εξώφυλλο του *Bίον Αἰσώπου* και της Θυσίας τοῦ Ἀβραὰμ θα μπορούσε να σημαίνει ότι τα βιβλία αυτά ανήκαν στην προσωπική συλλογή του Woltersdorf. Ο τόμος με ταξινομικό αριθμό 131 H 15, όπως και οι τίτλοι των κειμένων του Δαμασκηνού Στουδίτη και του Αλκινόου στον τόμο 132 H 7, φέρουν ένα όμοιο, διπλό «WW», που δύσκολα ερμηνεύεται ως κτητορικό σημείωμα. Τα κείμενα, που έχουν συ-

21. Πρόκειται για επανέκδοση του *Προλόγου* του Johannes Heumann στη δίγλωσση (ελληνική-νεοελληνική) Καινή Διαθήκη της Χάλλης 1710· πβ. Legrand, BH, 18ος αι., A', σ. 92.

σταχωθεί στον τόμο 132 Η 7, είναι αριθμημένα (B.1 - B.5). Οι τίτλοι που ανήκουν σ' αυτήν τη συλλογή είναι οι εξής (παραθέτω σε παρένθεση την αντίστοιχη αναγραφή στον *Catalogus Instituti Judaici*):

Τόμος 129 Η 11 [αντιστοιχεί με τον τόμο *In Octavo 506 / Βίος Αεσοπον τοῦ Φρονγίου / Venedig / 1742* στον *Catalogus Instituti Judaici*]:

- 1) *Βίος τοῦ Αἰσώπου / Πωροιολόγος*, Βενετία (Bortoli) 1742· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 4.
- 2) *Βοσκοπούλα*, Βενετία (Σάρος) 1732· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 2.

Τόμος 130 Κ 4 [αντιστοιχεί με τον τόμο *In Quarto 66./Ephraim des Syrers λογοι και παρανεσεις / Venedig / 1721* στον *Catalogus Instituti Judaici*]:

- 1) Εφραίμ Σύρου, *Λόγοι και παρανέσεις*, Βενετία (Bortoli) 1721.

Τόμος 131 Φ 14 [αντιστοιχεί με τον τόμο *In Octavo 394 / Psalterium graecum etc. / Venedig / 1750* στον *Catalogus Instituti Judaici*]:

- 1) *Ψαλτήριον*, Βενετία (Σάρος) 1750· δεν αναγράφεται στον Παπαδόπουλο· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 7.
- 2) *Εἰδομολόγιον*, Βενετία (Σάρος) 1740· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 197, αρ. 2650* και *EB*, Β': 221, αρ. 585α· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 5 (σχετικά με το υποτιθέμενο *Εἰδομολόγιον*, Βενετία [Σάρος] 1744).
- 3) *Μερική διάγνωσις*, Βενετία (Σάρος) 1744· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 137, αρ. 1845*· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 5.
- 4) *Λεξικὸν Τετράγλωσσον*, Βενετία (Bortoli) 1750· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 266, αρ. 3607.

Τόμος 131 Η 15 [αντιστοιχεί με τον τόμο *In Duodecimo 118 / ZHTHMATA ΔΙΑΓΡΟΠΑ ΘΟΛΟΓΙΚΑ / Venedig / 1740* στον *Catalogus Instituti Judaici*]:

- 1) Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, *Ζητήματα διάφορα*, Βενετία (Bortoli) 1740· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 3.

Τόμος 132 Η 7 [αντιστοιχεί με τον τόμο *In Octavo 425 / Η θυσία τοῦ ΑΒΡΑΑΜ / Venedig / 1746* στον *Catalogus Instituti Judaici*]:

- 1) *Θυσία τοῦ Ἀβραὰμ*, Βενετία (Bortoli) 1745· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 425, αρ. 5642*· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 6.
- 2) *Μερικὴ διάγνωσις*, Βενετία (Σάρος) 1744· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 5.
- 3) Ἀλκινόου, *Εἰσαγωγὴ*, Βενετία (Bortoli) 1748· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 21, αρ. 229.
- 4) *Ἀπόκοπος*, Βενετία (Σάρος) 1721· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 79, αρ. 1042.
- 5) *Βίος Δημητρίου*, Βενετία (Giuliani) 1682· Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 365, αρ. 4894*· βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 1.

Με βάση αυτούς τους τόμους καλύπτονται μερικά κενά της Ελληνικής Βιβλιογραφίας. Ο *Βίος Δημητρίου*, τα *Ζητήματα διάφορα* και η *Θυσία τοῦ Ἀβραὰμ* στην Ελληνική Βιβλιογραφία ναι μεν ήταν γνωστά, δεν είχαν όμως περιγραφεί συστηματικά και δεν υπήρχαν γνωστά αντίτυπα των εκδόσεων αυτών. Ο επιλεκτικός κατάλογος των Σάρου / Bortoli στο παράρτημα της *Θυσίας τοῦ Ἀβραὰμ* ήταν άγνωστος, αν και προκύπτουν λίγα μόνο καινούρια στοιχεία. Τελείως άγνωστες ήταν οι εκδόσεις του *Βίον Αἰσώπου* (με τον *Πωροιολόγο* στο παράρτημα) και της *Βοσκοπούλας*, δύο εκδόσεις που έρχονται να μειώ-

σουν το κενό στις σειρές εκδόσεων των δυο κειμένων²². Ο Ἀπόκοπος της ἔκδοσης του 1721 και ο Βίος Δημητρίου του 1682 αποδεικνύουν ότι οι δυο αυτές εκδόσεις κυκλοφορούσαν το 1750 ακόμα. Υποθέσεις, ότι στους καταλόγους των Σάρου / Bortoli γίνεται αναφορά σε νεώτερες, αβιβλιογράφητες εκδόσεις, δεν επιβεβαιώνονται²³. Στη Χάλλη υπάρχει και αντίτυπο της ἔκδοσης του Εἰρμολογίου του 1740, και τίθεται ερώτημα, γιατί το 1750 πουλιόνταν ακόμα αντίτυπα της ἔκδοσης του 1740, εφόσον για το 1744 έχει βιβλιογραφηθεί καινούρια ἔκδοση του Bortoli. Το αντίτυπο του 1740 της Χάλλης επιβάλλει την ἀποψή, ότι ἔκδοση του Ειρμολογίου του 1744 δεν υπήρχε (π.β. τα όσα σημειώνω στο Παράρτημα Α', 5).

5. Ο επιλεκτικός κατάλογος των οίκου Σάρου / Bortoli του 1745

Στο παράρτημα της Θυσίας τοῦ Ἀβραάμ, που κυκλοφόρησε το 1745 στη Βενετία, υπό το σήμα του Bortoli (βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 6), τυπώθηκε και ένας κατάλογος με μερικές εκδόσεις που τις διακινούσε ο Bortoli. Οι περισσότερες από τις εκδόσεις αυτές είχαν κυκλοφορήσει από τον οίκο Σάρου / Bortoli, άλλες ανήκαν σε παλιό στοκ του Giuliani. Επειδή είμαστε αρκετά καλά πληροφορημένοι για την ελληνική βιβλιοπαραγωγή στη Βενετία γύρω στα μέσα του 18ου αιώνα, περιορίζομαί στα σχόλιά μου σε μια παραπομπή στον Παπαδόπουλο, EB, ή σε νεώτερη, εφόσον υπάρχει, σχετική βιβλιογραφία.

*Βιβλία περίεργα δύο ενδισκούνται εἰς τὴν Τυπογραφία τοῦ Αὐτωνίου Βόρτολι,
εἰς Βενετίαν.*

Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

Ριμάδα του Μεγαλέξανδρου, Βενετία (Σάρος) 1738.

Παπαδόπουλος, EB, Α': 20, αρ. 215.

Ἀπόκοπος.

Μπεργαδή, Ἀπόκοπος, Βενετία (Σάρος) 1721.

Βίος Δημητρίου Βασιλέως Μοσκοβίας.

Ματθαίου Πολίτη, Βίος Δημητρίου, Βενετία (Giulianī) 1682.

Βοσκοπούλα.

Βοσκοπούλα, Βενετία (Σάρος) 1732. Ἐκδοση αβιβλιογράφητη βλ. παρακάτω, Παράρτημα Α', 2.

Γένος, Πέτρου τοῦ πρώτου Πατρός
Πατρίδος Αὐτοκράτορ. πάσης
Ρωσσίας.

Αθανασίου Σκιαδά, Γένος, ἥθος, κίνδυνοι καὶ κατορθώματα Πέτρου τοῦ Πρώτου, αὐτοκράτορος πάσης Ρωσσίας, Βενετία (Bortoli) 1737.

Γαϊδάρου.

Γαϊδάρου, λύκου καὶ ἀλουποῦς διήγησις ὥδαλα, Βενετία (Σάρος ή Bortoli) προ του 1721, δηλ. προ του 1713· Παπαδόπουλος, EB, Α': 175, αρ. 2333* καὶ Μανού-

22. Τέτοια κενά υποθέτει ο Ηλιού, Προσθήκες: 203-204 (σχετικά με τη Βοσκοπούλα) και 219 (σχετικά με το Βίο Αισώπου).

23. Για το Βίο Δημητρίου: Ηλιού, Προσθήκες: 145 υποσ. 19. Π.β.: Μανούσακας, Κατάλογος 1712: 215, 223· Πολίτης, Βιβλιογραφικά: 275. Για τον Ἀπόκοπο: Ηλιού, Εκδόσεις: 301 υποσ. 18.

<i>Διάγνωσις περὶ Φύσεως καὶ ιδιωτάτων Ζώων.</i>	σακας, <i>Κατάλογος 1712:</i> 215, 223 (ή νεώτερη αβιβλιογράφητη έκδοση) ²⁴ . <i>Μερικὴ διάγνωσις, Βενετία (Σάρος) 1744.</i>
<i>Διδασκαλία Χριστιανική.</i>	Η παλαιότερη γνωστή έκδοση της <i>Διδασκαλίας χριστιανικής</i> στους Σάρο / Bortoli χρονολογείται το 1775 ²⁵ .
<i>Ἐρωτόκριτος.</i>	Κορνάρου, <i>Ἐρωτόκριτος, Βενετία (Bortoli) 1737,</i> Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 235, αρ. 3181.</i> Για την τρίτη, αβιβλιογράφητη έκδοση του <i>Ἐρωτόκριτον</i> , βλ. Ηλιού, <i>Έκδόσεις: 302 υποσ. 29.</i>
<i>Ἐρβαν^ Διάλογοι.</i>	<i>Διάλογος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κέφρων μετά τινος Ἐβραίου, Ἐρβᾶν ὄνομαζομένον, Βενετία (Σάρος) 1709 (Παπαδόπουλος, EB, A': 190, αρ. 2533).</i> Έκδοση μεταξύ του 1709 και του 1747 [Βενετία [Bortoli]]. Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 190, αρ. 2534</i> δεν είναι γνωστή.
<i>Ζητήματα Διάφορα Θεολογικὰ τοῦ μεγάλου Α'θανασίου.</i>	Αθανασίου του Μεγάλου, <i>Ζητήματα διάφορα, Βενετία (Bortoli) 1740.</i> Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 418, αρ. 5555*</i> . βλ. παρακάτω, Παράρτημα A', 3.
<i>Θυσία τοῦ Α'βραάμ.</i>	<i>Θυσία τοῦ Α'βραάμ, Βενετία (Bortoli) 1745.</i> βλ. παρακάτω, Παράρτημα A', 6.
<i>Ιστορία Μωρέως.</i>	Μάνθου Ιωάννου, <i>Ιστορία περὶ τῆς συμφορᾶς καὶ σκλαβίας τοῦ Μωρέως, Βενετία (Σάρος ή Bortoli) 1739.</i> Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 215, αρ. 2914*</i> .
<i>Ιστορία Γυπέριος.</i>	<i>Ιμπερίου ίστορία, Βενετία (Σάρος ή Bortoli), προ του 1721, δηλ. προ του 1713.</i> Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 159, αρ. 2127*</i> , και Μανούσακας, <i>Κατάλογος 1712: 216²⁶</i> , ή νεώτερη αβιβλιογράφητη έκδοση.
<i>Ιστορία Σωσάννης.</i>	Μάρκου Δεφαράνα, <i>Ιστορία ἐκ τῶν τοῦ Δανιὴλ περὶ τῆς Σωσάννης, Βενετία (Σάρος) 1709.</i> Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 146, αρ. 1973.</i>
<i>Ιστορία Σκότζιας.</i>	Ιακώβου Τριβόλη, <i>Ιστορία τοῦ βασιλέως τῆς Σκότσιας, Βενετία (Σάρος ή Bortoli), προ του 1721, δηλ. προ του 1713.</i> Παπαδόπουλος, <i>EB, A': 432, αρ.</i>

24. Τελευταία σωζόμενη έκδοση προ του 1745: Βενετία (Giuliani) 1682 (δεν περιλαμβάνεται στον Παπαδόπουλο). Αντίτυπο αυτής της έκδοσης υπάρχει στη βιβλιοθήκη του Ορφανοτροφείου (ταξινομικός αριθμός: 177 A 24).

25. Σχετικό λήμμα υπάρχει ήδη στους καταλόγους των Σάρου / Bortoli των χρόνων 1712 (Μανούσακας, *Κατάλογος 1712: 215*) και 1720 (Ηλιού, *Προσθήκες: 146*). Το ζητούμενο δεν περιλαμβάνεται στον Παπαδόπουλο, *EB, A'*.

26. Τελευταία σωζόμενη έκδοση προ του 1745: Βενετία (Andrea Giuliani) 1683 [αβιβλιογράφητη: Staats- und Universitätsbibliothek Hamburg, ταξινομικός αριθμός: A 16 742, Exlibris: «Jo. Alberti Fabricii»]; η αμέσως προηγούμενη: Βενετία (Andrea Giuliani) 1666, Παπαδόπουλος, *EB, A': 159, αρ. 2126** [αντίτυπο: Sächsische Landesbibliothek Dresden, ταξινομικός αριθμός: Lit. Graec. B 5991].

<i>Λιτή Ναντική.</i>	5741*, και Μανούσακας, <i>Κατάλογος 1712</i> : 217, ή νεώτερη αβιβλιογράφητη έκδοση.
<i>Αόγοι ψυχωφελεῖς εἰς τὸ Σωτήριον Πάθος.</i>	Διαμαντή Ρυσίου, <i>Λιτή ναντική</i> , Βενετία (Bortoli) 1738· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 389, αρ. 5181.
<i>Μύθοι Αισώπου.</i>	Αθανασίου Βαρούχα, <i>Αόγοι ψυχωφελεῖς</i> , εδώ μάλλον η έκδοση Βενετία (Σάρος) 1738· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 72, αρ. 949, και <i>EB</i> , Β': 219, αρ. *581.
<i>Ε”τεροι Γραικολατῖνοι.</i>	Αισώπου μῦθοι (μεταφραστής: Ιωάννης Πατούσας), Βενετία (Σάρος) 1690, Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 7, αρ. 48*, ή νεώτερη, αβιβλιογράφητη έκδοση.
<i>Μιχαὴλ Βοεβόδας.</i>	<i>Aesopi Phrygis fabulae</i> , Βενετία (Bortoli) 1727· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 7, αρ. 53, και <i>EB</i> , Β': αρ. 549.
<i>Παίγνια τῆς φαντασίας.</i>	Σταυρίνου, <i>Ἀνδραγαθεῖς Μιχαὴλ βοεβόδα</i> , Βενετία (Bortoli) 1742· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 406, αρ. 5407.
<i>Πορτολάνος.</i>	Gian Francesco Loredano, <i>Παίγνια τῆς φαντασίας</i> , Βενετία (Σάρος) 1711· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 268, αρ. 3631.
<i>Ο’κτώηχος.</i>	<i>Πορτολάνος</i> , Βενετία (Σάρος) 1729· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 371, αρ. 4963.
<i>Ε”τέρα μὲ Λεξικόν.</i>	‘Οκτώηχος, Βενετία (Σάρος) 1740 / 1745· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 335, αρ. 4505 / 4506.
<i>Πίστις.</i>	‘Οκτώηχος σύν τε λεξικῷ πασῶν τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων λέξεων, Βενετία (Σάρος) 1714· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 335, αρ. 4500.
<i>Ρ”ητορικὴ Σκούφουν.</i>	Νεκταρίου Τέρπουν, <i>Βιβλιάριον καλούμενον Πίστις</i> , Βενετία (Σάρος), α' εκδ. 1732, (Bortoli), β' έκδ. 1733· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 417, αρ. 5547, 5548 ²⁷ .
<i>Σύνοψις.</i>	Φραγκίσκου Σκούφουν, <i>Τέχνη ρητορικῆ</i> . Η νεώτερη γνωστή έκδοση αυτού του τίτλου: Βενετία (Borboni) 1681· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 398, αρ. 5291 ²⁸ .
<i>Συλλειτουργικόν.</i>	Σύνοψις, Βενετία (Σάρος) 1742· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 411, αρ. 5476.
<i>Στιχολογία.</i>	‘Ακολουθία τοῦ ἀναγγώστου, Βενετία (Σάρος) 1744· Παπαδόπουλος, <i>EB</i> , Α': 9, αρ. 90.

27. Αναφέρεται ήδη στον επιλεκτικό κατάλογο του 1730 (Βλ. Λαδάς - Χατζηδήμος, *EB*, Α': 27). Υπάρχουν δύο εκδοχές για να εξηγήσει κανείς το δεδομένο αυτό: α) ότι κυλιοφορούσε έκδοση προ του 1732, ή β) ότι ο Bortoli περιέλαβε τον τίτλο στον κατάλογο, ενώ δεν είχε κυλιοφορήσει ακόμα.

28. Σχετικό λήμμα υπάρχει και στους επιλεκτικούς καταλόγους του 1730 (Λαδάς-Χατζηδήμος, *EB*, Α': 27), του 1740 (Λαδάς-Χατζηδήμος, *EB*, Α': 44) και του 1749 (Πολίτης, *Βιβλιογραφικά*: 279), όχι όμως στους νεώτερους δημοσιευμένους καταλόγους.

- Σπανός.* 1712: 218, ἡ νεώτερη, αβιβλιογράφητη ἐκδοση. Η ἐκδοση του 1704, που περιγράφεται στον Παπαδόπουλο, *EB* (1544-1863): 18, αρ. *16, κυκλοφόρησε από το Γλυκή.
- Σπανός, Βενετία (Σάρος) 1700· Παπαδόπουλος, EB, Α': 403, αρ. 5350, ἡ νεώτερη, αβιβλιογράφητη ἐκδοση.*
- Συντίπα, τοῦ φιλοσόφου.* *Μυθολογικὸν Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, Βενετία (Bortoli) 1744· Παπαδόπουλος, EB, Α': 322, αρ. 4352.*
- Ταρίφα μὲ ταῖς Πόσταις.* *Πρακτικὴ τῶν λογαρασμῶν, Βενετία (Σάρος) 1708, ἡ νεώτερη, αβιβλιογράφητη ἐκδοση· Παπαδόπουλος, EB, Α': 373, αρ. 4997* καὶ Παπαδόπουλος, EB (1544-1863): 18, αρ. *17²⁹.*
- Χρυσάνθου Διδαχῆ.* *Χρύσανθου, Πατριάρχη Ιεροσολύμων, Διδασκαλία ὀφέλιμος περὶ μετανοίας, Βενετία (Σάρος) 1724, Παπαδόπουλος, EB, Α': 330, αρ. 4430, ἡ του ἴδιου, Ὁμιλίαι δλίγαι ἐκ τῶν πολλῶν εὑρεθεῖσαι, Βενετία (Σάρος) 1734, Παπαδόπουλος, EB, Α': 330, αρ. 4436.*
- Ψαλτήριον.* *Ψαλτήριον, Βενετία (Bortoli) 1743, Παπαδόπουλος, EB, Α': 96, αρ. 1278.*
- Εἶτερον μὲ Λεξικόν.* *πβ. το Ψαλτήριον σὺν λεξικοῖς δυσὶ, Βενετία (Salicata) 1643 (Παπαδόπουλος, EB, Α': 94, αρ. 1251) καὶ τὸ Λεξικὸν τῶν Ψαλμῶν, Βενετία (Σάρος) 1712 (Παπαδόπουλος, EB, Α': 266, αρ. 3605) καθὼς καὶ παρακάτω, Παράρτημα Β', 1 (ἐκδοση Ρώμης 1742).*
- Θεοδωρήτου, Επισκόπου Κύρου, Ψιχοσωτήριον Ψαλτήριον ἐξηγηθέν (μεταφραστής: Αγάπιος Λάνδος)· Βενετία (Σάρος) 1698, Παπαδόπουλος, EB, Α': 419, αρ. 5571, ἡ νεώτερη, αβιβλιογράφητη ἐκδοση.*
- Ωρολόγιον.* *Ωρολόγιον, Βενετία (Bortoli) 1744· Παπαδόπουλος, EB, Α': 210, αρ. 2844.*

Τα 38 λήμματα του επιλεκτικού κατάλογου αναφέρονται, λοιπόν, σε τίτλους των χρόνων μεταξύ 1681 και 1745. Η παλαιότερη ἐκδοση είναι η *Pητορικὴ* του Φραγκίσκου Σκούφου: να υποθέσει κανείς ότι ο Bortoli ανατύπωσε το έργο μεταξύ του 1720 και του 1730 (ο τίτλος αναγράφεται για πρώτη φορά σε κατάλογο του οίκου του 1730) ή ότι ο Bortoli βρήκε, στο ίδιο χρονικό διάστημα, ένα παλαιό στοκ και το διακινούσε; Στον κατάλογο του 1745 αναγράφονται 5 τίτλοι, που αναγράφονται ήδη στους καταλόγους του 1712 και του 1720 και πρέπει να αντιστοιχούν με αβιβλιογράφητες εκδόσεις (*Γαδάρον, λύκον κι ἀλούπον*ς διήγησις ὀραία, *Διδασκαλία Χριστιανική, Ἰμπερίον* ἰστορία,

29. Πβ. σχετικά με το έργο αυτό: Τριαντάφυλλος Σκλαβενίτης, *Τὰ ἐμπορικὰ ἐγχειρίδια τῆς Βενετοχρατίας καὶ τῆς Τούρκοχρατίας καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἐγκυροποιίδεια τοῦ Νικολάου Παπαδόπουλου*, Αθήνα 1990 [Μνήμων, Παράρτημα 5], σ. 25-27, με περαιτέρω βιβλιογραφία.

Ιακώβου Τριβόλη, ‘Ιστορία τοῦ ρὲ τῆς Σκότσιας, Μιχρὰ στιχολογία’· όσον αφορά το Γαδάρον, λύκον κι ἀλουποῦς διήγησις ὡραία και το Ἰμπερίου ίστορία, θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι πρόκειται, όπως και στην περίπτωση του *Bίον Δημητρίου*, για παλαιό στοκ του Giuliani· σε αντίθεση με το *Bίο Δημητρίου*, όμως, τα κείμενα αυτά ξανατυπώθηκαν πολλές φορές, γεγονός που επιβεβαιώνει την ἀποψή ότι πρόκειται για αβιβλιογράφητες εκδόσεις.

Τα χριτήρια επιλογής των τίτλων στους επιλεκτικούς καταλόγους πρέπει κάποτε να γίνουν αντικείμενο μελέτης. Οι Σάρος / Bortoli το 1745 τύπωσαν δέκα και τον προηγούμενο χρόνο εννέα καινούριες εκδόσεις· από τις 19 συνολικά εκδόσεις του 1744/45 στον επιλεκτικό κατάλογο του 1745 αναφέρονται μόνο οι ἔξι. Παράλληλα αναγράφονται μερικοί τίτλοι, όπως ο Ἀπόκοπος και ο *Bίος Δημητρίου*, που πουλιάνθησαν με δυσκολία. Οι επιλεκτικοί κατάλογοι, λοιπόν, δεν είχαν σκοπό μόνο να πληροφορήσουν για καινούριες εκδόσεις, αλλά και να προωθήσουν την πώληση «δύσκολων» παλαιών τίτλων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'

Προσθήκες και συμπληρώσεις στην Ελληνική Βιβλιογραφία

1

ΒΙ'ΟΣ / ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ· / ΒΑΣΙΛΕΩΣ / ΜΟΣΧΟΒΙΑΣ. / Σαντομήρου Βοϊβόντου [sic], και ἀρχόντων των τῆς Λεχίας: - / [τυπογραφικό σήμα] / ΕΝΕΤΙΚΗΣΙΝ, αχπβ'. / Παρὰ Α'νδρέα τῷ Γουλιανῷ.

16° (15,5 εκ.) – 32 σ. (τελευταίο φύλλο λευκό) – A¹⁶.

Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek· ταξινομικός αριθμός: 132 H 7. Συσταχωμένο με: Θυσία των Αβραάμ, Βενετία (Bortoli) 1745· Δαμασκηνοῦ Στουδίτη, Μερικὴ διάγνωσις, Βενετία (Σάρος) 1744· Ἀλκινόος, Εἰσαγωγὴ τῶν δογμάτων Πλάτωνος, Βενετία (Bortoli) 1748· Ἀπόκοπος, Βενετία (Σάρος) 1721. ~ Παπαδόπουλος, EB, Α': 365, αρ. 4894*. Η έκδοση χωρίς συστηματική περιγραφή στον Παπαδόπουλο-Βρετό, Β': 37, και έκτοτε λανθάνει. Ο Émile Legrand, *Bibliographie Hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des grecs au XVIIe siècle*, τ. B', Παρίσι 1894, σ. 411, την αναγράφει με βάση τον Παπαδόπουλο-Βρετό.

2

Η' / ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ / Η' εὔμορφη ὄνομασμένη, / Εἰς τύπον, κ' εἰς φανέρωσιν πάλιν / μεταβαλμένη. / [τυπογραφικό σήμα: N.S.] / ΕΝΕΤΙΚΗΣΙ, 1732./ Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. αχπβ'. / Con Licenza de' Superiori.

12° (13,5 εκ.) – 24 σ. – A¹².

Το καθ' εαυτό κείμενο στις σ. 3-20 («Τέλος τῆς Βοσκοπούλας»). Σ. 22: Επίλογος του Νικόλαου Δρυμητικού («Τέλος»). Το τελευταίο φύλλο λευκό. ~ Franckesche Stiftungen zu

Halle an der Saale / Hauptbibliothek· ταξινομικός αριθμός: 129 H 11. Συσταχωμένο με: *Bίος Αἰσώπουν*, Βενετία (Bortoli) 1742. Δυο εκδόσεις της Χάλλης του 1747 (στα τελουγικά· μεταφραστής: Benjamin Schultze). [Johannes Heumann], *Πρόλογος περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς, χ.τ.* [Χάλλη, Typographia orientalis], 1746. Δυο εκδόσεις της Χάλλης του 1746 (στα τελουγικά· μεταφραστής: Benjamin Schultze). ~ Στη Hauptbibliothek υπάρχει και άλλη αβιβλιογράφητη έκδοση της *Βοσκοπούλας*: Βενετία (Giuliani) 1682 (ταξινομικός αριθμός: 177 A 24). Αντίτυπο άλλης αβιβλιογράφητης έκδοσης υπάρχει στη Staats- und Universitätsbibliothek Hamburg: *Βοσκοπούλα*, Βενετία (Σάρος) 1708 (ταξινομικός αριθμός: A 3870). ανήκει στη συλλογή του Johann Albert Fabricius. Αντίτυπο της ίδιας έκδοσης βρισκόταν στην Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen (ταξινομικός αριθμός: 8° Poet. graec. rec. 840) και σήμερα λανθάνει³⁰. Το κενό στη σειρά εκδόσεων αυτού του κειμένου (Ηλιού, *Προσθήκες*: 203-204) μειώνεται λοιπόν σημαντικά: η έκδοση του 1682 ταιριάζει στο κενό ανάμεσα στις εκδόσεις του 1666 (Παπαδόπουλος, EB, A': 104, αρ. 1409*) και του 1699 (Παπαδόπουλος, EB, A': 105, αρ. 1410), οι εκδόσεις του 1708 και του 1732 ταιριάζουν στο κενό ανάμεσα στις εκδόσεις του 1699 και του 1752 (Παπαδόπουλος, EB, A': 105, αρ. 1411*).

3

ZHTH'MATA ΔΙΑ'ΦΟΡΑ / ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ' / ΚΑΤ' Ε'ΡΩΤΑΠΟ'ΚΡΙ-
ΣΙΝ / Συναθροισμένα ἀπὸ τὰ συγγράμ- / ματα τοῦ μεγάλου Α'θανασίου, / καὶ
ἀπὸ ἄλλους Πατέρας, / καὶ ἐξηγημένα εἰς ἄ- / πλην φράσιν μὲ / περίφρασιν.
Ε'ΝΕΤΙΗ'ΣΙ (sic) / Παρὰ Α'ντωνίῳ τῷ Βόρτολι. / ,αψμ'. 1740. / Con Li-
cenza, de' Superiori.

8° (10,8 εκ.) – 160 σ. – A⁸-K⁸.

Ευλογραφίες στις σ. 2 [Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ] και 154 [Μ(HTH)P Θ(ΕΟ)Υ]. Σ. 146: Διὰ νὰ
φυτεύσῃς κάθε λογῆς δένδρον χωρὶς κόπον. Σ. 150-152: Τὰ ὄνόματα τοῦ Ἀντιχρίστου. Σ.
153: λευκή. Σ. 155-160: "Υμνος κατὰ ἀλφάβητον διὰ στίχων εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν
Θεοτόκον. Σ. 160: Τέλος. Καὶ τῷ ἐν Τριάδι μόνῳ Θεῷ χάρις. ~ Franckesche Stiftungen
zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek· ταξινομικός αριθμός: 131 H 15. ~ Παπαδό-
πουλος, EB, A': 418, αρ. 5555*. Η έκδοση ήταν γνωστή από τον N.-A. Gheorghiu, *Gri-
gorie al Sidei*, Παρίσι 1953, σ. 106, αρ. 51 (παραπομπή σύμφωνο με τον Ηλιού, *Προσθή-
κες*: 161) και θεωρείται λανθάνουσα.

4

ΒΙ'ΟΣ, / Α'ΙΣΩ'ΠΟΥ / ΤΟΥ· ΦΡΥΓΙ'ΟΥ, / Νεωστὶ μετατυπωθεὶς εἰς κοι-
νὴν / γλῶσσαν / [Holzschnitt: ESOPO] / Ε'ΝΕΤΙ'ΗΣΙΝ. 1742. / Παρὰ Α'ν-
τωνίῳ τῷ Βόρτολι. / Con Licenza de' Superiori.

12° (15 cm) – 96 S. – A¹²-D¹².

Το κείμενο του *Bίον Αἰσώπουν* ως τη σ. 92. Σ. 93-96: Ο'νομασία μὲ συντομίαν ὡραῖαν ὅλων
τῶν ὀπωρῶν. ~ Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek· τα-
ξινομικός αριθμός: 129 H 11. Συσταχωμένο με: *Βοσκοπούλα*, Βενετία (Σάρος) 1732. Δυο
εκδόσεις της Χάλλης του 1747 (στα τελουγικά· μεταφραστής: Benjamin Schultze). [Jō-

30. Πληροφορία της βιβλιοθήκης του Göttingen.

hannes Heumann], *Πρόλογος περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς, χ.τ.* [Χάλλη, Typographia orientalis], 1746. Δυο εκδόσεις της Χάλλης του 1746 (στα τελουγικά· μεταφραστής: Benjamin Schultze). ~ Το κείμενο του *Παροκιλόγου*, που εμπεριέχεται στην έκδοση του 1742, όπως και στις υπόλοιπες εκδόσεις του *Bίον Αἰσώπου*, έχει χρησιμοποιηθεί από το αντίτυπο της Χάλλης από τη Helma Winterwerp, *Porikologos*, Köln 1992 [Neograeca Medii Aevi, 7]: βλ. σ. 115-116 για τη συνύπαρξη των κειμένων του *Bίον Αἰσώπου* και του *Παροκιλόγου* στις εκδόσεις της Βενετίας και σ. 116-117 σχετικά με την έκδοση του 1742. ~ Το έντυπο του 1742 μειώνει το κενό ανάμεσα στην *editio princeps* (Βενετία [Giuliani] 1644· Παπαδόπουλος, EB, A': 101, αρ. 1358*) και τη δεύτερη ως τώρα γνωστή έκδοση (Βενετία [Bortoli] 1775· Παπαδόπουλος, EB, A': 101, αρ. 1360) κατά 33 χρόνια. Το desideratum Παπαδόπουλος, EB, A': 101, αρ. 1359* (προ του 1721), μπορεί με βάση τις έρευνες του Γιώργου Κεχαγόγλου, «Νέα στοιχεία για ελληνικά έντυπα του 18. αιώνα. Ενδείξεις του Βενετικού αρχειακού υλικού», *Επιστημονική Επετηρίδα της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης* 22 (1984) 238 και υποσ. 20 — άδεια για εκτύπωση μιας έκδοσης του *Bίον Αἰσώπου* στον οίκο Σάρου / Bortoli — και του Μανούσακα, *Κατάλογος 1712*: 215 (ο τίτλος αναγράφεται στον κατάλογο του 1712) να εντοπιστεί στο χρονικό διάστημα από το Σεπτέμβριο του 1711 ως το Δεκέμβριο του 1712 (ή, more veneto, το Φεβρουάριο του 1713), εκτός εάν υποθέσουμε, ότι οι ενδείξεις αυτές αφορούν διαφορετικές εκδόσεις. Αν λάβει κανείς υπόψη του ότι στον κατάλογο του οίκου Σάρου / Bortoli του έτους 1712 αναγράφονται αρκετά από τα δημιώδη αφηγηματικά έργα, που είχαν κυκλοφορήσει στα χρόνια 1681 ως 1683 στο Giuliani, μπορεί κανείς να υποθέσει ότι υπάρχει αβιβλιογράφητη έκδοση του Giuliani, ± 1682. Ο Ηλιού, *Προστήκες*: 219 γράφει σχετικά με το *Bίον Αἰσώπου*: «Πρέπει νὰ ύπάρχουν καὶ προγενέστερες έκδόσεις ποὺ λανθάνουν ἀκόμα ἀφοῦ τὸ βιβλίο ἀναγράφεται στοὺς καταλόγους τοῦ Bortoli τοῦ 1720, 1746, 1752, 1760 καὶ 1765».

5

ΜΕΡΙΚΗ' / ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ / Ε'Κ ΤΩ'Ν ΠΑΛΑΙΩ'Ν / ΦΙΛΟΣΟ'ΦΩΝ /
 Περὶ φύσεως, καὶ ἴδιωμάτων τινῶν Ζώων, / συναθροισθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Α'ρχιερεῦσι / Λογιωτάτου, Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίου. / Καὶ τῶρα πάλιν μὲ πολλὴν ἐπιμέ- / λειαν διορθωμένη. (Καὶ) μετα- / τυπωμένη. / [τυπογραφικό σήμα: N.S.] / E'NETI'ΗΣΙΝ, αψιμδ'. / Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. 1744. / CON LICENZA DE' SUPERIORI.

8° (17 εκ.) – 80 σ. – A⁸-E⁸ (σ. 7: E 4 = A 4)

Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek, 2 αντίτυπα: α) ταξινομικός αριθμός: 132 H 7. Συσταχωμένο με: Θυσία τον Ἀβραάμ, Βενετία (Bortoli) 1745. 'Αλκινόου, Εἰσαγωγὴ τῶν δογμάτων Πλάτωνος, Βενετία (Bortoli) 1748. 'Απόκοπος, Βενετία (Σάρος) 1721. *Bίος Δημητρίου*, Βενετία (Andrea Giuliani) 1682· β) ταξινομικός αριθμός: 131 F 14. Συσταχωμένο με: Ψαλτήριον, Βενετία (Σάρος) 1750. *Εἰρμολόγιον*, Βενετία (Σάρος) 1740. *Λεξικὸν Τετράγλωσσον*, Βενετία (Bortoli) 1750.~ Παπαδόπουλος, EB, A': 137, αρ. 1845*. Η έκδοση της Μερικῆς διάγνωσης βιβλιογραφείται στους Λαδά-Χατζήδημο, EB, A': 55, αρ. 40, από λειψό αντίτυπο. Ο Παπαδόπουλος (ό.π.) αναγράφει άλλο αντίτυπο στη Biblioteca Vallicelliana, ταξινομικός αριθμός: VI.6.E. 31 (2). 'Άλλα αντίτυπα: Αχιλλέας Λαζάρου, *Κατάλογος ἐντύπων βιβλιοθήκης Ὁλυμπιατίσσης*, Αθήνα, 1964, σ. 81 (αρ. 189).~ Οι δύο ιεραπόστολοι της Χάλλης φαίνεται να αγόρασαν ἔνα αυτοτελές αντίτυπο (α) και ἔνα δεύτερο, που κυκλοφορούσε συσταχωμένο με το *Εἰρμολόγιο* του 1740 (β). 'Ετσι

εξηγούνται τα δυο όμοια αντίτυπα στη Hauptbibliothek. Τίθεται όμως το ερώτημα, γιατί το 1750 κυκλοφορούσαν ακόμα αντίτυπα του *Eidemologion* του 1740, εφόσον έχει βιβλιογραφηθεί έκδοση του 1744 υπό το σήμα του Σάρου (Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 197, αρ. 2652). Το βιβλιογραφικό λήμμα στον Παπαδόπουλο βασίζεται στους Λαδάς-Χατζηδήμο (*EB*, Α': 55, αρ. 39). Οι Λαδάς-Χατζηδήμος ανασυνθέτουν την έκδοση με βάση τον κατάλογο εντύπων της Μονής Ολυμπιώτισσας (ό.π.), όπου γίνεται κάποια σύγχυση ανάμεσα στο Ειρμολόγιο και τη συσταχωμένη *Μερική* διάγνωση. «Εἶναι φανερό (ἀπό τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων) πὼς τὸ ἀντίτυπο ποὺ περιγράφεται στὸν Κατάλογο τῆς Βιβλιοθήκης Ὀλυμπιωτίσσης δὲν εἴχε τίτλο καὶ ἔτσι καταχωρήθηκε μὲ τὸν τίτλο τῆς συνδεμένης «Μερικῆς Διάγνωσης», γράφουν οι Λαδάς-Χατζηδήμος. Με βάση το *Eidemologion* του 1740 της Χάλλης Θεωρώ, δτι έκδοση *Eidemologion* του έτους 1744 δεν υπάρχει και ότι το λήμμα αρ. 2652 του Παπαδόπουλου, *EB*, Α' πρέπει να διαγραφεί. Υπάρχουν όμως και άλλες ενδείξεις ότι η *Μερική* διάγνωσης του 1744 τυπώθηκε ασχέτως από υποτιθέμενο αντίστοιχο Ειρμολόγιο του ίδιου έτους: η έκδοση του 1744 έχει αυτοτελή σελιδαρίθμηση ([1-2] 3-80) και δεν αναγράφεται στον πίνακα περιεχομένων του *Eidemologion* του 1740. Παλαιότερες εκδόσεις (Βενετία, [Gigliani] 1639, 1643, 1682) ή δε φέρουν καθόλου σελιδαρίθμηση ή έχουν τυπωθεί εξ αρχής ως συνέχεια του αντίστοιχου Ειρμολογίου. Η *Μερική* διάγνωσης του 1695 (Βενετία [Γλυκής], λ.χ., αναγράφεται στον πίνακα περιεχομένων του αντίστοιχου Ειρμολογίου και παρουσιάζει ενιαία μ' αυτό σελιδαρίθμηση (σ. 231-311).

6

Η' ΘΥΣΙ'Α / ΤΟΥΓ-Α'ΒΡΑΑ'Μ / Ι'ΣΤΟΡΙ'Α ΨΥΧΩΦΕΛΕΣΤΑ'ΤΗ, / Εβ-
γαλμένη ἀπὸ τὴν Α'γίαν Γρα- / φήν, Συνθεμένη παλαιὰ διὰ / Στίχων ἀπλῶν, /
Καὶ τῷρα πάλιν εἰς χάριν τῶν Εὔσεβῶν, / Καὶ Φιλαρέτων μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν
διορ- / θωμένη, καὶ μετατυπωμένη. / [τυπογραφικό σήμα: ABBA]. / Ε'ΝΕ-
ΤΙ'ΗΣΙΝ, αψυμε'. / Εἰς (τὴν) Τυπογραφίαν Α'ντωνίου τοῦ Βόρτολι. / CON
LICENZA DE' SUPERIORI.

8° (17 εκ.) – 56 σ. – A⁸-B⁸, C¹².

Το τυπωμένο κείμενο τελειώνει στη σ. 55 («ΤΕ'ΛΟΣ.»). Στη σ. 56 ακολουθεί ο επιλεκτικός κατάλογος των Σάρου / Bortoli, που εκδίδεται πιο πάνω. ~ Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek· ταξινομικός αριθμός: 132 H 7. Συσταχωμένο με: Δαμασκηνού Στοιδίτη, *Μερική* διάγνωσης, Βενετία (Σάρος) 1744. Ἀλκινόου, *Εἰσαγωγὴ* τῶν δογμάτων *Πλάτωνος*, Βενετία (Bortoli) 1748. Ἀπόκοπος, Βενετία (Σάρος) 1721. *Bίος Δημητρίου*, Βενετία (Andrea Giuliani) 1682. ~ Παπαδόπουλος, *EB*, Α': 425, αρ. 5642*. Η έκδοση αναγράφεται στον Παπαδόπουλο-Βρετό, Β', 51. Δεν έχει βιβλιογραφηθεί συστηματικά και σωζόμενο αντίτυπο δεν είναι γνωστό. Ο Legrand, *BH*, 18ος αι., Α': 336, παραπέμπει στον Παπαδόπουλο-Βρετό.

7

ΨΑΛΤΗ'ΡΙΟΝ / ΔΑΒΙ'Δ / ΤΟΥΓ- ΠΡΟΦΗ'ΤΟΥΓ, / ΚΑΙ' ΒΑΣΙΛΕ'ΩΣ, /
Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ μετ' ἐπιμελείας / διορθωθέν. / [Ξυλογραφία, 5,5×7
εκ.: Δαβίδ· με στρογγυλό τυπογραφικό σήμα, διάμετρος περίπου 1,5 εκ.: N.S.] /
Ε'ΝΕΤΙ'Η,ΣΙΝ, αψψν'. / Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. 1750. / CON LICENZA
DE' SUPERIORI.

8° (16,5 εκ.) – 184 σ. – A⁸-L⁸, M⁴.

Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek· ταξινομικός αριθμός: 131 F 14. Συσταχωμένο με: Εἰρημολόγιον, Βενετία (Σάρος) 1740. Μερική Διάγνωσις, Βενετία (Σάρος) 1744. Λεξικὸν Τετράγλωσσον, Βενετία (Bortoli) 1750.

8

ΛΑΒΙΔ ΣΑΜΟΥΗΛ ΜΑΔΑΪ / Τοῦ Ὑψηλοτάτου τῆς Κωθενίας Ἀρχοντος / Βουλευτοῦ Ἀυλικοῦ καὶ Ἀρχιάτρου καὶ / τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἰατροῦ / ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΙΗΓΗΣΙΣ / περὶ / **ΦΑΡΜΑΚΩΝ** / ΤΙΝΩΝ ΕΥΔΟΚΙΜΩΝ / Τῶν / EN ΑΛΛΗ ΤΗΣ ΣΑΞΟΝΙΑΣ / Ἐν Τῷ ὈΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΩ / Διαπολουμένων / οἵς / κατὰ πολλὴν πεῖραν / 'Ον μόνον νόσοι ἀσθενεῖς ἀλλὰ καὶ ἰσχυροὶ / Σὺν Θεῷ ἐντυχῶς θεραπέυονται. / Ἐκ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν / Μετέφρασεν / **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΜΑΪΗΡ** / Τῆς Φιλοσοφίας Διδάσκαλος. / [διπλή γραμμή] / EN ΑΛΛΗ / Ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ / Ἐν "Ετει 1752.

8° – 170 σ. ([1-3] 4-28, [1-] 2-116, [117-142]) – α⁴-γ⁴, δ², Α⁴-Π⁴, Ρ³, Σ⁴.

Η σελίδα τίτλου σε δίχρωμη (μαύρη και κόκκινη) εκτύπωση (τα κόκκινα γράμματα αποδίδονται στην παραπάνω περιγραφή με πλάγια στοιχεία). Πρόκειται για την ελληνική μετάφραση του βιβλίου του David Samuel von Madaï, *Kurtze Nachricht von dem Nutzen und Gebrauch einiger bewährten Medicamenten, welche zu Halle im Magdeburgischen in dem Wäisenhause dispensiret werden, Und womit vermöge langer Erfahrung nicht nur geringe, sondern auch schwere Kranckheiten unter göttlichem Segen glücklich können curiret werden, herausgegeben von D. David Samuel Madaï, Hochfürstl. Anhalt = Cöthenschen Hof = Rath und Leib = Medico, auch Practico beym Wäisenhause zu Halle. / Halle, zu finden bey der Medicamenten=Expedition im Wäisenhause, που κυκλοφόρησε στη Χάλλη σε πολλές εκδόσεις (1η εκδ.: 1746 [χρησιμοποιήσα το αντίτυπο της Universitätsbibliothek Rostock, με ταξινομικό αριθμό Mg 4045]; 5. εκδ.: 1764; 7. εκδ.: 1779). ~ Η ελληνική μετάφραση του August Gottlieb Maier ξανατυπώθηκε στη Χάλλη το 1842: Δαβίδ Σαμουήλ Μάδαι, Σύντομος διήγησις περὶ Φαρμάκων τινῶν εὐδοκίμων τῶν ἐν "Αλλῇ τῆς Σαξονίας ἐν τῷ ὁρφανοτροφείῳ διαπολούμενον... (ἐκ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετέφρασεν Αὔγουστος Θεόφιλος Μάτιρο τῆς φιλοσοφίας διδάσκαλος), 'Ἐν "Αλλῇ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἐν ἔτει 1842 [αντίτυπο: Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek, ταξινομικός αριθμός: 115 M 3]. ~ Το περιεχόμενο της ελληνικής ἐκδόσης του 1752 (παραθέτω σε αγκυλωτή παρένθεση τα αντίστοιχα κεφάλαια της γερμανικής ἐκδόσης του 1746): *Πρόλογος* (*[1]-26) [*Vorbericht an den geneigten Leser*. ([3]-28], Σύνοψις (*27-28), *Περὶ τῆς Ἐνεργείας καὶ Χρήσεως / ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ* / Σύντομος Λόγος. ([1]-63) [*Kurtzer Unterricht von sic der Wirckung und dem Gebrauch der Medicamenten*. ([29]-96)] 'Ἐπίλογος / *Περὶ / Ἀλλῶν Τινῶν ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΕΥΧΡΗΣΤΩΝ*. ([64]-72) [*Anhang / Von Einigen andern dienlichen Medicamenten*. ([97]-106)], *ΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΣ / περὶ / ΚΟΝΕΩΣ ΗΛΙΑΚΗΣ, καὶ τῆς ΑΥΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ...* ([73]-98) [*Kurtze Nachricht von einem PULVERE / SOLARI, / WIE es / ... / bisher... gebraucht / worden. ([107]-136)], *ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ ΤΡΙΠΛΟΥΝ / περὶ τῆς ΧΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΕΩΣ τῆς Διαφορογητικῆς / ΕΣΣΕΝΤΙΑΣ / ΑΛΙΝΗΣ, / τῆς ΕΣΣΕΝΤΙΑΣ / ΚΟΡΑΛΛΙΝΗΣ, / καὶ / Ακανθίνων τινῶν καὶ Ταχείας / ΤΟΥ ΤΡΟΤΑΙΟΥ / κατὰ τὸν / περὶ / ΗΥΡΕΤΩΝ ΚΡΥΜΩΔΩΝ / Λόγον / ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ. ([99]-116) [*Zugabe / Von dem Nutzen und Gebrauch****

/ der resolvirenden / Saltztinctur / und der / TINCTURAE / CORRALINAE. ([137]-144)]. ΕΛΕΓΧΟΣ / τῶν / ἈΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΩΝ / ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ /, Μάλιστα / ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ. ([117]-[141]). [Register / Der / vornehmsten Sachen, / so in diesem Tractälein / zu finden. ([145]-[160])]. Διορθωτέα ([142]). ~ Αναλυτικά, σχολιάζονται τα εξής φάρμακα: Εσσέντια γλυκεία ([1]-14) [Essentia dulcis ([29]-43)]; Εσσέντια πικρά (15-18) [Essentia amara (44-47). Εσσέντια ανθυποχονδριακή ή αναστομωτήριος τοῦ σπληνός (19-24) [Essentia antihypochondriaca oder miltzeröffnende Essenz (48-54)]; Σφαιρία πολύχρηστα (25-39) [Pilulae polychrestae (55-71)]; Σφαιρία καθαρικά (40) [Pilulae purgantes (72)]; Σφαιρία αντιστυπτικά (41-44) [Pilulae contra obstructions (73-76)]; Κόνις Βεζοαρδική (45-47) [Pulvis Bezoardicus (77-80)]; Κόνις προς δριμύτητα (48-49) [Pulvis contra Acredinem, oder Pulver wieder die Schärfe (81-82)]; Κόνις αντισπασμοτική (50-55) [Pulvis anti-spasmodicus (83-88)]; Κόνις βιωτική (56-59) [Pulvis vitalis (89-92)]; Βάλσαμος κεφαλικο-στομαχικο-νευρωδης, ή τονικόν (60-63) [Balsamus cephalico-stomachico-nervinus, oder Haupt=Magen= und Glieder=Balsam (93-96)]; Κόνις μέλαινα (65-66) [Pulvis niger, oder das schwartze Pulver (99-100)]; Κόνις κατωτερική (67-70) [Pulvis laxans (101-104)]; Έκλειγμα αντιφθισικό (71-72) [Electuarium antiphthisicum (105-106)]; Κόνις ηλιακή ([73]-98) [Pulvis solaris ([107]-136)]. Εσσέντια αλίνη ([102]-105) [Saltztinctur ([138]-142). Εσσέντια κοραλλινή (106-108) [Tinctura corallina (143-144)]; το τρίτο επίμετρο (109-116) αποτελεί προσθήκη σε σχέση με τη γερμανική έκδοση του 1746. ~ Αντίτυπα: Η παραπάνω περιγραφή έγινε με βάση το αντίτυπο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Κοζάνης (θυρίς: KZ, αριθ. 10. βλ. Νικόλαος Π. Δελιαλής, Κατάλογος εντύπων Δημοτικής Βιβλιοθήκης Κοζάνης. Μέρος πρώτον. I. Έντυπα εκδόσεων 1494-1832 πλην των ξενογλώσσων, Θεσσαλονίκη 1948. [Δημοσιεύματα Δημοτικής Βιβλιοθήκης Κοζάνης, 1], σ. 142, αρ. 545). Τα απαραίτητα στοιχεία μου τα προσκόμισε ο κ. Βασίλης Σαμπανόπουλος, τον οποίον ευχαριστώ και από τη θέση αυτή. 'Άλλο αντίτυπο: Universitätsbibliothek Rostock, Mg 4044. ~ Το βιβλίο αυτό συνόδευε μια φαρμακοθήκη που παρήγαγε το Φαρμακείο του Ορφανοτροφείου. Η ελληνική μετάφραση έγινε «αἰτήσαντος καὶ παραινέσαντος τοῦ Ἐντιμοτάτου Κυρίου Ἰωάννου Δημητρίου τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρου Ἐνδοξοτάτου ἐν τῇ Ἐρμανουπόλει τῆς Τρανσυλβανίας»³¹. πληροφορίες για τη διακίνηση των φαρμάκων του Ορφανοτροφείου προκύπτουν από τους προλόγους του βιβλίου του Madai στις αλληλοδιαδοχικές εκδόσεις και μεταφράσεις καθώς και από ένθετα φύλλα που προστέθηκαν κατά καιρούς σε προϋπάρχουσες εκδόσεις. ~ Η μετάφραση του 1752 είναι γραμμένη στα λόγια Ελληνικά. Το 1756 έγινε, από τον Ιωάννη Αδάμη, δεύτερη μετάφραση, αυτή τη φορά στα δημώδη Ελληνικά της εποχής: «(φύλλο c4): Μετὰ δὲ τούτους τὸν προωνομασθέντας [δηλ. Christian Sigismund Richter καὶ Christian Friederich Richter], ὁ συγγενὴς καὶ διάδοχος αὐτῶν Ἐξοχώτατος, ὀνόματι κνὸς Σαμονῆλ Μαδαὶ καλούμενος, καὶ τὴν σήμερον Θεοῦ εὑδοκίᾳ Ἐπιτηρητὴς καὶ Προστάτης (1772: ἐν τοῖς Ἐπιτηρηταῖς καὶ Προστάταις) τοῦ ἐκεῖσε ἐν τῇ Χάλλῃ Ὁρφανοτροφείον, ὃ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν προειρημένων, τῇ ἴδιᾳ χειρὶ, τὰ ἄνωθεν Ἰατρικὰ προχειρισάμενος καὶ παρασκευάσας, πέρισσον πρὸς τὴν πολλὴν αἴτησιν τοῦ Ἐντιμοτάτου κνὸς Ἰωάννου Δημητρίου Πραγματευτοῦ Γραίκου, ἐν Σιμπονίῳ τῆς Τρανσυλβανίας διάγοντος (πέρισσον ... διάγοντος; λείπει στην έκδοση του 1772), τουαντηρ Ἐρμηνείαν ἐπαραστάθηκεν ὑστερον καὶ τὴν ἐτύπωσεν εἰς

31. Για τους 'Ελληνες έμπορους του Sibiu βλ. Nestor Camariano, «L'organisation et l'activité culturelle de la compagnie des marchands grecs de Sibiu», *Balcanica* 6 (1943) 201-241, όπου και η παλαιότερη βιβλιογραφία. Για τον Ιωάννη Αδάμη βλ. Athanassios E. Karathanassis, *L'Hellenisme en Transylvanie*, Θεσσαλονίκη 1989 [Institute for Balkan Studies, 205], σ. 82-87.

τὴν ἀρχαῖαν Ἑλληνικὴν Διάλεκτον, ὅποι δὲν τὴν γροικοῦν ὅλοι, μὲ τὸ νὰ εἶναι δυσκολονόητος, νῦν δὲ η Ἐξοχότης αὐτοῦ, διὰ παραινέσεως ἴδιας τοῦ Γενναιοτάτου Συνεμπόδου πάλιν Γραίκου καὶ Ζαφειράκη Δημητρίου (διὰ παραινέσεως ... καὶ Ζαφειράκη Δημητρίου: λείπει στην ἑκδοση του 1772), τὴν ἔδωσεν εἰς τύπον, νεωστὶ ἐξηγημένην, ὡς ἔτνχε, παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου, εἰς ἀπλῆν ἔωμαίνην (ἔωμαίνην 1772) φράσιν, ἢ τινι χρῶνται οἱ σημερινοὶ Γραίκοι, διὰ πρόχειρον τῶν ἐντυγχανόντων κατάληψίν τε καὶ ωφέλειαν.» (χρησιμοποίησα τα αντίτυπα της Γενναδείου Βιβλιοθήκης). Στο αντίτυπο της ἑκδοσης του 1772 της Γενναδείου βρίσκεται επικολλημένο το εξής AVERTISSEMENT: «Nachdem der Herr Hofrath, D. David Samuel von Madai im Jahr 1780 selig verstorben, und von Seiten des Waisenhauses die Aufsicht über das Arzeneyenwesen desselben Sohn, Herrn Hofrath D. Carl August von Madai anvertrauet worden; so hat man die Herren Correspondenten hiermit ersuchen wollen, wenn Sie einige Medicamente von hiesigem Waisenhause zu verschreiben beliebten, sich folgender Adressen, entweder an gedachten Herrn Hofrath, oder aber an die Medicamentenexpedition des hiesigen Waisenhauses zu bedienen: A Monsieur, Monsieur le Docteur de Madai, Conseiller de la Cour de S.A.S. le Prince d'Anhalt Coethen à Halle en Saxe. auf dem Waisenhause abzugeben. Oder: An die Medicamentenexpedition des Waisenhauses zu Halle in Sachsen. auf dem Waisenhause abzugeben. N.B. Alle vorgeblich Hallische Waisenhausmedicamente, die von Rästrägern, Hausirern und Märkte beziehenden Arzneikrämer verkauft werden, sind für falsch und nachgepfuscht zu halten». ~ Οι εκδόσεις του 1756 καθώς και του 1772 έγιναν δεκτές στην *Bibliographie hellénique* του Legrand, *BH*, 18ος αι., Α': 463-464, αρ. 491* (= Παπαδόπουλος *EB*, Α': 271, αρ. 3668) και Legrand, *BH*, 18ος αι., Β': 161-162, αρ. 772 (= Παπαδόπουλος *EB*, Α': 271, αρ. 3669). Την ἑκδοση του 1752 την αναφέρει ο Γιάννης Καράς, Οι θετικές-φυσικές επιστήμες στον ελληνικό 18ο αιώνα, Αθήνα 1977, σ. 81 και 102, χωρίς ωστόσο να επισημάνει αντίτυπο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'

Ζητούμενα της Ελληνικής Βιβλιογραφίας

- Ψαλτήριον τῷ Δαβὶδ σὺν λεξικοῖς δυσί, γραμματικῷ καὶ ἱστορικῷ, Ρώμη 1742.
- Ἐξήγησις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἁγίου Μάρχου (Βενετία [Σάρος ἡ Bortoli];).
- Κατάλογος, Σάρος / Bortoli, Βενετία 1750.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

- Aring, *Christen und Juden* = Paul Gerhard Aring, *Christen und Juden heute - und die «Judenmission»?*, β' ἑκδ., Frankfurt / M. 1989.
- Catalogus Instituti Judaici = Catalogus Bibliothecae Instituti Judaici Halaë Saxonum (Archiv der Franckeschen Stiftungen zu Halle an der Saale / Handschriftenhauptabteilung, ταξινομικός αριθμός K 31).
- DBA / DBI = Deutsches Biographisches Archiv [microfiches] / Deutscher Biographischer Index, Μόναχο - Λονδίνο - Νέα Υόρκη - Οξφόρδη - Παρίσι 1986.

Einige Fürsorge = Johann Heinrich Callenberg, *Einige Fürsorge für die orientalische Christenheit*, 3 τόμοι, Χάλλη 1750, 1754 και 1759 (αντίτυπο του 2ου τόμου: ΠΒ Rostock, Ff 4052. 2).

Ηλιού, Ἐκδόσεις = Φίλιππος Ηλιού, «Ἐκδόσεις τῶν Ἀνδραγαθειῶν Μιχαὴλ Βοεβόδα» και ἔνας βιβλιοκατάλογος τοῦ Bortoli», *Mnήμων* 10 (1985) 295-306.

Ηλιού, Προσθῆκες = Φίλιππος Ηλιού, *Προσθῆκες στὴν Ἑλληνικὴν Βιβλιογραφία, A'*. Τὰ βιβλιογραφικὰ κατάλοιπα τοῦ E. Legrand καὶ τοῦ H. Pernot (1515-1799), Αθήνα 1973.

Hauptbibliothek = Κεντρική Βιβλιοθήκη του Ιδρύματος Francke στη Χάλλη (Franckesche Stiftungen zu Halle an der Saale / Hauptbibliothek).

Kurtze Nachricht = Stephan Schultz, *Kurtze Nachricht von einer zum Heil der Juden und Mohamedaner auch zum Besten der morgenländischen Christlichen Kirche durch göttlichen Beystand errichteten und bisher fortgesetzten Anstalt*, Χάλλη 1765 (αντίτυπο: Hauptbibliothek 87 J 8^a. ΠΒ Rostock, Ff 4052. 1b).

Λαδάς-Χατζηδήμος, EB, A' = Γεώργιος Λαδάς - Αθανάσιος Χατζηδήμος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία: Συμβολὴ στὸ δέκατο σγδοο αἰώνα, τ. A'*, Αθήνα 1964.

Legrand, BH, 18ος αι., A', B' = Émile Legrand, *Bibliographie Hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des grecs au XVIIIe siècles*, Oeuvre posthume complétée et publiée par Louis Petit et Hubert Pernot, 2 τόμοι, Παρίσι 1918, 1928.

Leitungen des Höchsten = Stephanus Schultz, *Die Leitungen des Höchsten nach seinem Rath auf den Reisen durch Europa, Asia und Africa*, 5 τόμοι, Χάλλη 1771-1775.

Μανούσακας, Κατάλογος 1712 = Μανούσος Μανούσακας, «Ο πρῶτος ἔντυπος αὐτοτελὴς ἑλληνικὸς βιβλιοπωλικὸς κατάλογος (1712) τῶν τυπογράφων Σάρου / Βόρτολι τῆς Βενετίας», Τὰ *'Ιστορικὰ* 5 (1986) 210-224.

Παπαδόπουλος, EB, A', EB, B' = Θωμάς Ι. Παπαδόπουλος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία (1466 ci.- 1800)*, τ. A': *'Αλφαριθμητικὴ καὶ χρονολογικὴ ἀνακατάταξις*, Αθήνα 1984, τ. B': *Παράρτημα. Προσθῆκαι - Συμπληρώσεις - Διορθώσεις*, Αθήνα 1986 [Πραγματεῖαι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 48].

Παπαδόπουλος, EB (1544-1863) = Θωμάς Ι. Παπαδόπουλος, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία (1544-1863)*. *Προσθῆκες - Συμπληρώσεις*, Αθήνα 1992 [Βιβλιολογικό Εργαστήρι, 1].

Παπαδόπουλος-Βρετός, B' = Ανδρέας Παπαδόπουλος-Βρετός, *Νεοελληνικὴ Φιλολογία, ἡτοι Κατάλογος τῶν ἀπὸ πτώσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μέχρι ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι βασιλείας τυπωθέντων βιβλίων παρ' Ἑλλήνων...*, τ. B', Αθήνα 1857.

ΠΒ = Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη.

Πολίτης, Βιβλιογραφικὰ = Αλέξης Πολίτης, «Βιβλιογραφικὰ τεκμήρια», ‘Ο ’Εργαστής 17 (1981) 274-277.

Reisegeschäfte = Johann Heinrich Callenberg, *Reisegeschäfte zum Besten der alten orientalischen Christenheit. Erstes Stück*, Χάλλη 1757 (αντίτυπα: Hauptbibliothek, 65 H 8. ΠΒ Rostock, Ff 4052. 1a).

Verzeichnis = *Verzeichnis derer Bücher und einer sehr starken Anzahl und Sammlung der neuesten theologischen, juristischen, medicinischen und philosophischen Disputationen, welche der sel. Hr. M. und Oberdiaconus Stephan Schultze hinterlassen, so den 26sten May 1777. und folgende Tage Nachmittags von 2 - 4 Uhr in dem Diaconathause bey der St. Ulrichskirche, gegen bare Bezahlung an den Meistbietenden durch Auction verlassen werden soll* (Χάλλη [1777]) (αντίτυπα: ΠΒ Halle-Wittenberg. ΠΒ Rostock [χωρίς ταξινομικό αριθμό]).